

Ly Hoa

Sáng sớm hôm sau Chín Tung chia tay Ly Hoa hẹn ngày giờ gặp bên Tây ô sô Hoi nôi. Tuy gần nhỏ thóc tròn nệm nệm làm tình những hôm nay Ly Hoa trong tồi rồi. Có chat nắn ông vào cô khác. Hai ngổn làm công ô tiem vai thay ba chu tồi côi vui vẻ thì rất nôi ngạc nhiên. Thởng ngày ba vắn quau quô chôi nôi có vui vẻ nhỏ the. Một nôi là ma họ không nôi ra. Chiều lại Thu nắn nôi Ly Hoa rông rai. Thu là bạn học của Hoa thôi con học Marrie Currie. Nang nắn nắn làm cho một hàng hàng không. Thu nắn ly dò nắn an rồi về building Cẩu Long, nôi nắn ,Thu có một căn phòng trong, song nôi than.Nang bao thích song nôi than hôn,thích làm gì thì làm.Nang thuoc loại nắn dam nên có rất nhiều bạn trai. Chê là bạn trai thôi chôi không ông nôi nôi nắn chọn làm bạn ruột.Hôm nôi thích ai thì nang rui ngổn nôi nôi khiêu vũ rồi về làm tình.Nôi khi hống nang gọi hai gái về một lúc. Dó nhiên hai ngổn nôi chọn phải là bạn với nhau. Thu cảm không ai nôi ghen tuông với vắn. Anh nôi mỗi quen ma tôi ra với vắn,san nôi là nang quau ngay. Nang nôi thàng rất trang tròn:

_Anh chê là ngổn tình một nệm của tôi ma thôi. Ly ra tôi có thể tìm gặp anh với lan nôi, những nay anh lại tồi nôi tìm tôi nhỏ the nay thì tôi phải già tồi anh luôn. Vay tồi nay mình bai bai luôn nghe. Gặp tôi ô nôi anh phải lang nôi chôi khác, nhỏ vay sẽ tốt cho cả hai ngổn. Nôi khi sau một nệm làm tình, sáng ra nang bao thàng vào mặt anh kia:

_Anh chôi yêu làm ma anh cũng không biết bu nôi. Vì cái mại ngoại của anh ma tôi rui anh về nệm qua. Tôi nôi có ngổ anh yêu xiu nhỏ the. Anh chàng kia tui nôi nhỏ meo bò cat tại, lui thui ra về. Tồi nôi ma Thu bò thiên hạ nắn cho cái hơn danh là "Thu tu lạnh". Tuy nhiên nôi với bạn gái thì nang than mát,vui vẻ làm. Nang chôi than với Ly Hoa và một vài ngổn nôi. Gặp nhau ô chôi của Thu, họ nôi hot tổng bồng và kê cho nhau nghe những cuộc du hí nôi tìm khoai lạc. Và họ nôi tức nghe lạnh ngổn. Nôi là thôi quen của cả bốn ngổn. Trong bốn ngổn của họ tồi quý ay thì Hoa là kê ít nắn hợp nhất vì nang qua bạn rông công việc, hai nôi sô phải nghe những chuyện mại ly của ba ngổn kia. Ông chông của nang nắn trở thành bát lốc, nang nắn thiếu nắn ông ma lại nghe họ kê những vụ "chôi suốt nệm" thì nang chê có nôi nắn lên ma chet! Hôm nay san dỏp bỏ nhà nôi hoang và vắn môi ngoại tình nệm qua nên Hoa cảm thấy rất hống thu nắn bốn quý cái nôi hot. Trong bốn thì Thu biết nhiều chuyện cụp lạc nhất. Để hiểu là vì nang nắn ô trong building Cẩu Long, một nôi nổi tiếng. Tại tồi, giai nắn đáp dừ keo nắn cao oc nay. Ngổn thì nắn tìm nôi, kê nắn gặp kê. Nôi và kê côi ngu trong cao oc nay cùng cụp bỏ với nhau. Cái mại làm tình ô nắn không phải là chuyện nắn mỗi ngổn xam xì ma ngổn ta chê tham thì bạn tàn khi không có ai lang vắn ô phong A hay B Thu và Hoa về phong nôi một lát thì bốn Chuc và Phồng kê nắn Keo,một,banh và tra nôi bay ra. Thu khô mao:

_E, tui bay biết không? Tuan trồi tao vắn trung sô nôi nắn!

_The hả? Bao nhiều,chia cho bốn tao với...Cả bốn nhao nhao.

Thu côi ngat ngheo: "Không phải trung sô ma tao bắt nôi một con bỏ lạc, môi có 18 tuổi,kê nhí! Nó chôi he chôi bao giờ, con nguyên xi. Tao phải dạy nó tổng chut, cùng hôi bấc mình. Và nó lúp chụp làm.

_The may có dạy nó bu lon không?

_Không! Nó nhất nhỏ thôi nôi. Vắn chôi vắn run ma bắt nó bu thì nắn Tet cùng chôi dam thốc hạnh. Nôi cái bu lại là nó cồng lên nhanh làm. Lan nôi nó xột xì dàu ra ngay khi cu nó vắn nắn vào, những chê 15 phút sau là nó cồng trở lại. Lan thôi nhôi nôi nôi chôi vai ba phút.

_Có tiền bỏ nắn chôi? Những nó nôi nôi may lan?

_Chôi cả nệm.Tao cũng không nôi là may lan nôi. Nó khỏe làm, con tao ra liên mien. Khí của nó và của tao hoa lan chạy ôôt sùng cái khăn trải giường.Tao bắt thàng be phải lay khăn chui lon nắn may lan. Nó làm công việc một cách tròn trong, bạn tay nang niu an cần, sô làm tao nôi. Phồng côi re lên:

_Sau nay ra nôi chắc có côi nó trở thành một chuyên viên chui lon.

Chuc hoi:

_Vay ô nôi ma may bắt nôi nó?

Thu côi rui rôi:

_Nôi vay chôi không phải bỏ lạc thật sô nôi. Chàng là tao gặp một kê cũ. Nó nôi nó có thàng em trai út, chôi biết gái là gì. Nó muốn giao cho tao huấn luyện. Tao nắn lôi ngay vì tao cũng tò mò muốn biết tàn nó nhỏ the nôi.

_Cu của nó có bỏ không?

_Không bỏ những nó cồng nhỏ cùi. Khi nó nôi tao, tao thay sống làm, nắn làm may ai.

Phồng dừ Thu:

_May có thể hẹn nó lan nôi không? Cho tao hống cái sai nhôi. Có khi nôi ngon hôn nôi nôi. Cả bốn côi ngat ngheo.

Ly Hoa khoe:

_Con tao ñiem hơm qua vờa môi ngoai tình.

_The ha? _Cai ba nang kieu nữ reo lên.

_Chô sao? Ca nam nay tao ch÷ co thu dam chô co chô cai nao ñâu, nen ñiem qua tao nhô ñôôc lên chín tổng may.

_Ua sao lai vay?Hôn mot nam nay ma ten Long no không ñui may cai nao a?

Xao...

Hoa tre moi: _Moc xì! Nô bat lốc tồ lau roi. Tao không muon cho tui bay biet ñô thời vì tao xau hơ. Co chong bat lốc thì phai dau, ai dam khoe ra?

Thu noi,ve thông hai:

_Toi nghiep không? Nhòn chô cai hôn mot nam nay. Neu may cho tao biet thì tao ñã phat cho may vô so kếp gia co, tre co...

Chuc to mo:

_The hơm qua may chô thang nao?

_Chín Tung.No chô dai lam, ñã lam.

_No co biet cach bu lon không?

_Sao không? No bu ñôôc lam. Trong mat no ñiem the kia ma lai liem het khí của tao moi lan tao ra. Tao cung bu nô hai lan. Nô ñôôc tao nuot het tinh khí thì sung sông lam.

Ca bôn lai côi o.

Phông noi:

_Tao co biet ten Chín Tung. May phai coi chông nhông ten co ve ñiem ñang nhô han. Tui no ñieu la nhông thang ch÷ muon lôi dung ñan ba.

Ly Hoa nhun vai:

_Thay ke, tao can ñan ông ñe tra thu ten Long nen cho nô chô ñiem qua the thời. Tao cung xem nô nhô cong cu. Co the tao se con gap nô nữa vì no biet cach lam cho tao sông.

Chuc cung khoe thanh tích:

_Cach nay vai tuan tao co gap lai thang bô cu. Luc con la sinh vien, tao ñã cho nô pha trinh. Nay gap lai nô tao van thích. Bôi vay du co chong con tao cung len ñi chô vôi nô hai lan. Tui bay giở kín chuyen nghe. Thang chong tao ghen kinh khung. Thu hoi doi ve bô cu của Chuc:

_The nô chô co kha hôn hoi nô pha trinh may không vay?

Chuc côi côi,venh mat len:

_Kha hôn nhiều chỗ. Hoi nô pha trinh tao nô cung co chut kinh nghiệm roi, nhông so vôi bay giở thì kem xa lam. Bay nam ve trôôc no không biet bu, bay giở nô bu rat ky thuat, lai ñôi chô kieu 69. No biet dung môi ngon tay của nô ñanh ñan tren ngôc va hai canh sông tao khien tao nống len ngay, không ñôi nô bu hay thoc vào.

_Vì sao hoi ay may cho nô pha trinh ma roi không lay nô? May co the ke cho bôn tao nghe nô pha trinh may nhô the nao không?

Chuc gat ñâu, uong mot tach tra roi thông tha thuat lai:

_Dao ay nô theo ñuoi tao sat nut. Ngay nao cung ñô ñon, thanh thoang lai mua tang tao vai ba thồ. Nô xin tao ban ôn cho nô nhông tao côi lan lờa tồ chơi. Sau cung vì nô van xin tao ghe qua nen mot hơm tao cho nô côi quan ao va cho nô sô soang hơn hít, không cho nô chô. Luc ay tao cung nống lam, muon cho nô nhông lai tiec re cai mang trinh nen thời không cho. Tui bay biet không, luc ay nô cung côi quan ao ra het,cu của nô ngoc len công ngac nhông bô tao ñay ra hoai nen ñanh chôi. Tao thay nô nống qua không ñôi ñe cho nô that vong, ben hoi nô co cach nao lam cho cu nô xiu xuong hay chàng? Nô lien nan ð bao tao lay tay vuot vuot cu nô mot chap la cu nô se xiu xuong ngay.

_Nghĩa la kếp bao may "xuc chai" cho nô?

_Luc ay tao mac côi qua.Tồ thồ giở tao co nam cu ñan ông bao giở. Nhông hơm ay tao lieu lam thồ. Ch÷ mot lat la nô ban tinh khí ra, chạy xuong ñay tay tao. May lan sau hen hoi vôi nô tao không ñe cho nô ñan ve phong nô nữa.Mot hơm nô bao tao"Anh môi mỗn ñôôc cuon phim tam ly va cai may chieu,em ñien xem phim không?"Tao hoi phim gì nô noi phim Thủy Ñien.To mo tao theo nô.Luc ngoi chô nô sô soạn tao thay tren ban co may mieng chocolate của Nhat Bon,tao hoi nô an ñôôc không,nô gat ñâu Luc phim ñôôc chieu len tam vai trang cong tren tồôc tao hot hoang nhìn nô.Te ra ñô la mot cuon phim con heo.Canh mot cap trai gai hơn hít nhau roi vat nhau xuong bai co.Tao muon bao nô tat may,vì tao sô khi xem phim tao se nống len,nhông tao chôi kôp noi thì bôg thay côi the tao nống ran,nhat la ô phía dôi am hơ.

_The lai may mac mỗu nô roi.May mieng chocolate ñô co chôi thuoc kích thích côi mạnh.Tao biet loại ñô ma,ac liet lam.

_Luc ay tao ñâu co biet gì ve may mieng chocolate.Tao ch÷ nghĩ la nhìn canh thang kếp trong phim nô bu lon con bô nô nen tao nống len ñô thời.

_Roi sao nữa? Nói thì may ra rồi liên a?

_Không nói galant lắm. Ông tao hơn hết vuốt ve lâu lắm. Kỳ lạ là lúc nào chính tao đang nê nói cô quan áo tao ra nhờ cánh mà tao vừa thay trong phim. Nói cô quan áo của nó nữa rồi ông tao sờ soạng khắp nó. Cuốn phim nữa dốt, may nữa thì không tạt. Những tao chẳng cần coi thêm nữa. Bây giờ tao và thằng bạn tao cùng ngắm phim chỗ con gì nữa. Kei kien này, Chúc cô lên hình hích. Nàng nói:

_Tôi bây giờ biết không vào lúc nào tao cảm tưởng ngóai tao nhờ nói nó không nóng nữa rồi, tao nóng quá, nóng quá sờ sờ tưởng tưởng. Khi thằng bạn vừa vuốt ve cái mủi là tao đã chạy nó ra ngay, ra nhiều lắm.

Thu hỏi:

_Kép có cùi xuống bui may không?

_Tao đã nói rồi. Đạo này nó chữa bui lớn, chỉ có may cái vuốt vuốt xoa xoa mà tao đã phải lên tiếng van xin nó rút cu vào vì tao nóng quá, nóng kinh khủng. Kép rút cu vào rồi tao mới ngồi nán nê. Thật ra lúc nó rút cu vào tao cũng thấy lâu những tao nghiên rang chờ đợi cho nó nằm lưng cái mang trình. Có thể còn nóng tao mới hạ xuống. Và nên lúc nào tao mới cảm thấy lâu rất!

_May ăn nên hai miếng chocolate Nhật Bản mà sao không nóng nữa nữa. Cả bốn lại rủ ra còi. Thu nữa ra một thì ngồi hấp dân:

_Bón tổ quái tôi mình bỏ náo phải tôi chốc một cái party rồi nào vừa có mực nhảy nằm vừa có mực nộp hết, lại coman chơi rồi không nữa. Tôi bây giờ dám dõ không?

Chúc nói:

_Chồng tao nó ghen lắm, tao chịu thua. Nó mà hay nó nó nó sẽ giết tao.

Hoa và Phở bang long tham dõ.

Thu tiết lộ:

_Tao đã từng tham dõ party có man bị rồi rồi, đã lắm. Rồi tôi bây giờ sẽ đi ngay. Hoa nghe nói thích lắm. Vì nàng đang thêm chơi. Nàng cần có nhiều tiền ông thì trả thu ông chồng bắt lóc.

Phở bang hỏi:

_Sẽ tôi chốc ô này và gồm bao nhiêu cặp?

_Tao sẽ muốn một cái vila rất lớn. Hai vợ chồng chủ nhà cũng sẽ tham dõ cuộc chơi. Nhờ vậy mình chỉ cần một thêm vài ba cặp nữa, và dĩ nhiên là phải tìm ba tên kép cho ba nữa mình.

Hoa ngay thì hỏi:

_Thì trong man bị rồi rồi, các cặp có quyền thay đổi này rồi rồi rồi cặp với nhau không?

Thu cười ngất:

_May không lắm. Đã bao là bị rồi rồi rồi. Đây là của chúng, kép muốn chơi em nào thì em này phải chơi, không có quyền từ chối biết chưa?

Nói chuyện một lát rồi cả bốn chia tay. Hoa ở lại ngủ chung với Thu. Nàng đỡ mình sẽ ở đây luôn nếu ông chồng không nên nán nê.

Sáng hôm sau Ly Hoa báo Tam tại xe về báo cáo lao với ông Van Long rằng chẳng có ngóai nữa ông nào vào phòng làm việc của bà chủ và nhờ vậy sẽ rảnh mớ chỉ là chuyện phí công với ích. Ông Van Long ngóai ngóai giây lát rồi quyết định báo thằng Tam ngừng đi do xét với ông ta, và ông báo thằng Tam tiếp tục lái xe cho ông nhờ thông lệ. Tuy ban ngày Tam tại xe lái xe cho ông Van Long những ban đêm nó phải nên bình-đình Cầu Long thì ngủ tại phòng của bà chủ vì Ly Hoa dọa nó rằng:

_Lúc nào cũng có tham dõ, canh sát theo dõi em. Vậy tốt hôn em đừng có về nhà. Tôi nên chơi chờ ngủ, ông có biết em ngủ ở chơi chờ thì sẽ dễ cho em yên thân. Tam tại xe nghe lời. Nó sờ sờ môi về Cục canh sát vào lúc nào rồi thì kho. Ly Hoa cũng dặn nó đừng về nhà ăn uống gì cả, nàng sẽ đặt nó nghỉ ăn mỗi buổi tối. Hôm sau thằng Tam nên cần phòng nói mà nó đã ngủ với bà chủ hôm trước. Ra mô cửa cho nó không phải là bà chủ mà là một phụ nữ khác. Bà này nếp hôn bà chủ, sờ đầu thơm ngao ngát. Tam không lại, nó hỏi:

_Đã thỏa bà, em có hẹn với bà chủ của em tại căn phòng này. Nhưng là số phòng 1A này mà.

_Bà chủ em tên gì?

_Đã...bà Van Long.

_Phải rồi. Bà chủ em nên ở chung với chờ. Bà chỉ có việc, em rồi một lát. Tam bước vào ngóai nói ghé ô trong phòng khách. Nó lấy làm lạ. Tuy bà chủ nói bà ở nhà phòng một ngóai ban đêm rồi hôm trước lúc nó ngủ ô này sao không thấy bà này. Chắc bà này là chủ căn phòng. Bỗng bà kia, tức là Thu, bạn Ly Hoa hỏi thằng Tam:

- Chờ nghe nói em có biết tại nằm bop phải không? Tam đáp ứng:

_Đa đa thì em cũng năm tam tam vậy thôi. Nghe của em là tại xe, em chỉ năm bop chôi chôi thôi chơ lâu phải thôi tam quat thôi thiệt. Nói xong thang Tam cười ngồ ngộ ngáp.

_Ua, chò nghe chò Ly Hoa nói em năm nghe làm kia mà. Thôi nững có đau nghe. Lat nữa ỉn ăn xong về chò sẽ nhô em ỉay. Tam hồi lo ngại. Sao ba chui giời thiếu ầu vậy kìa! Mình ỉau có phải thôi năm bop. Bay giờ, à, tôi nay ba nay bắt mình năm roi ba chui bắt mình năm nũa, chắc là mọi tay chết luôn. Nó ỉang nghĩ ngời thì Thu bảo nó:

_Em cở ngời ỉay ỉời chò Ly Hoa, à quên ba Văn Long về ỉe cùng ỉi chơ Cui ăn cơm. Chò vào tam cho nó mát ỉa. Thu vào nha tam, nạng ỉe cởa mô và vòng ra:

_Chò nghe nói em ỉa có bô. Chò muốn nghe em kể chuyện về con bô của em ỉồộc không? Em cở ngời ỉo nói to lên, chò ô trong này nghe rõ làm. Thang Tam nghĩ: may ba nay kỳ qua, cở muốn mình kể chuyện bô bịch của mình cho may ba nghe. Có tiếng Thu tang hàng trong phòng tam:

_Em không muốn kể ha. Không sao. Tam sờ ba bàn của ba chui phát long nói nhanh:

_Đa thỏa ba, chuyện con bô của em có gì ỉau mà kể. Nó ỉi ban che thông, không có chớng diện gì hết. Nói tôi ỉay Tam ngồộc lên nhìn tam kieng lôn treo nôi vach. Nó giạt mình khi thấy ba chui nha ỉang ô trương nững trong phòng tam, chơ nồộc chạy ỉay bon. Nó nhận thấy ba nay ỉếp ac. Ỉếp hôn ba chui nó là cái chắc. Ngồộc ba to hôn, chán ba dài hôn, con cái mu thì cùng cao hôn mu của ba chui, nhiều long hôn và long dài hôn. Tam say sỡ nhìn vào tam kieng cho tới khi Thu bồộc vào bon tam, khuat đang. Nó thôi phao, nói tham: may ba nha giàu nay chang cần gì y tổ gì cả. Treo một tam kieng to to bô nhờ thế kia ô vào vò trí có thể phân chiếu tất cả những gì trong phòng tam ỉa là chuyện là, rồi vào phòng tam mà chang cần nững cởa, lải là sỡ là khác. Hồi làm nhờ cái sỡ hồi cởi trương nó chang khác gì lúc hồi mặc ỉay ỉu quan áo. Con cái ba chui của nó thật kỳ. Bông đồng cho nó chôi ỉa ỉời, chang mặc cở gì cả. Mãi một ba ta hết gian chong, về nha trô lải, không biết ba ầu sẽ ỉời xỏ với nó ra sao. Chơ biết chớng ba sẽ ỉuoi nó ỉi ỉe tranh nó mach với ông Văn Long về cái vui nó ngu với ba? Nghĩ tới ỉay, Tam thôi dai ngao ngán. Nhìn vào tam kieng, lải thấy hiện ra ba bàn của ba chui nó. Tam ngán ngồ nững nhìn ba nay nững lau mình. Bông nó nghe ba ta gọi nó:

_Em Tam à.

-Đa ba biểu chi.

_Chò vào nha tam mà quên lay theo ỉở sạch. Chò ỉa ỉe san những quan áo mà chò ỉình ỉem vào ỉay ỉe mặc sau khi tam mà rồi quên mất. Những thờ ầu chò treo ô cái mặc áo, sát tam kieng nôi vach ỉở. Em ôm hết vào ỉay giùm cho chò. Tam đa đa. Nó tiến lải gần bên tam kieng lôn. Hình ảnh ba nó hiện ra trong ầu rồi môn một vì ỉien trong buồng tam ỉồộc van sang choang. Nó ôm cái áo lót, cái quần lót và áo năm treo nôi mặc áo. Xong nó ron ren ỉien sát cởa phòng tam cam mô quan áo ỉữa vào, trong khi nó van nững ngoài.

_Đa áo quần ỉay thỏa ba.

_Ua sao em không ỉem vào ỉay mà lải nững nôi cởa nhờ thế. Chò nhờ em ỉem vào mà. Có gì mà em ngại. Tam ỉanh bồộc vào. Thu nững giữa phòng tam, hai tay chong vào cánh sỡn, ngồộc hồi nga về phía sau. Nhìn thấy nạng trong kieng là một chuyện những nhìn thấy nạng bang xồộc, bang thò nững ỉay khiến thang Tam hồi ngồ ngộ. Lúc nó trao mô quan áo cho Thu thì nó nhìn xuống ỉất, những nó liếc nhìn cái mu với mô long ỉien mọc lên sát bụng dồộc. Nó nói tham: ba nay nhiều long quá. Thu bảo thang Tam treo quan áo ô cái mọc áo ô trên tồộc, nó làm xong, nạng bảo nó:

_Em Tam lay hộp phấn thoa ô trên bàn kia, em róc ra tay rồi xoa lên lũng giùm chò, xoa ỉieu khắp lũng. Tam lang lể làm theo ỉieu Thu sai nó. Khi nó ỉa xoa hết cái lũng Tam nững day mặt nó ỉở nhờ trái gạc. Thu cởi cởi, nạng lải trêu chọc nó:

_Em nững ỉở, ỉời chò mặc ỉở xong chò sẽ nhô em cái giùm chò may cái nút áo năm ô phía sau lũng. Tam cúi mặt xuống, ỉí nhí đa đa. Thu vờ mặc quan áo vờ liếc nhìn ỉe do phản ồng của thang Tam. Nạng mặc cái áo nột vui vào, chìa lũng ra ỉe thang Tam gãi cái mọc sau lũng. Xong nạng không mặc quan áo với. Nạng với tay lay chai dầu thơm trên bàn phấn, cam nó xột xột vào cái mu. Khi long mu ỉa ôôt năm nồộc hoa, nạng lay tay xoa ỉieu lên mô long. Rồi Thu môi mặc quần lót. Khi cái áo năm nồộc mặc vai, lải một màn cái nút ô sau lũng. Sau ỉở Thu n्हon mieng cởi, lay một ngón tay quet vào mà thang Tam:

_Nể mình ỉi ăn ỉa rồi lat nữa về chò sẽ xem xét cái ỉở nghe của em. Thang Tam ngồ ngộ muốn chết, ac nói cu nó không chơu xù xuống, mà nó cũng chang biết làm sao. Có tiếng chìa khóa tra vào cởa ô phía ngoài. Thu hỏi vọng ra:

_May ỉở ha Hoa? Về trê vậy, tao ỉời may sọt cả ruot. Ly Hoa ôm một gọi ỉở vào, quang cái gọi ngay ghe sofa. Nạng ỉa thay thang Tam. Liếc xuống hai bô nó nạng biết ngay nó ỉang nững. Ly Hoa cởi ngát: _May làm sao mà em Tam nó cở cúi găm mặt xuống vậy ha Thu? May có là ray, ỉanh ỉập gì nó không. Tôi nghiệp thang em tại xe của tao quá. Nó có tôi gì vậy? Nển lồôt Thu cởi ru:

_Tao đâu có làm gì nó, may thôi hồi nó coi. Nó đang lên cơn nóng cơn nên mặc cô cúi mặt xuống vậy thôi. Chẳng có ai làm gì nó cả. Phai vậy không em Tam? Thằng Tam muốn trốn thôi. Cái của nó của nó sao mà dửng lơ lâu quá, làm sao cho nó xỉu xuống bay giờ? Ly Hoa nữa ra nữa nghe:

_Hay là bay giờ tao chiến trống gà với đám bong, ba nữa mình an cho nó thôi. Nói tôi này nằng nhay mặt với Thu:

_An xong trống gà chiến với banh mì may chầu kho làm mặt xa cho em Tam nữa của nó xỉu xuống. Lúc ấy mình mới kéo nhau ra ruộng ruộng chờ Thu nóng ỳ:

_Coi ỳ, may làm trống gà chiến ừ. Nếu tao san sóc em Tam một chút cho nó bớt khó chịu trong ngôi. Tao và em Tam sẽ an sau. Thằng Tam chừa kíp phản hồi tiếng nào thì Thu nữa dặt tay nó về phía giường ngủ. Nằng bảo nó:

_Em thôi hết quan ao ra. Thằng Tam mặc cô muốn chết. Tuy nhiên nó vẫn làm theo lệnh của Thu. Trong khi thằng Tam cười thì Thu cũng lẻ lang cô ả nữa ra. Thu nói với Ly Hoa:

_Tao cho may làm khan gia miền phí nữa, rang mà rửa mặt. Nếu may có thay hồng qua không chịu nói thì làm cái sai nữa. Thu nữa hoàn toàn tran truong. Nằng nhay lên giường, nữa thằng Tam xuống. Trong nằng nhớ một con thu dón vôn moi. Con cu của thằng Tam vẫn công công. Nó dửng lơ lên, coi bị hung hung. Từ nay nên giờ mà cu nó vẫn chừa xỉu xuống, nhớ vậy có nghĩa là thằng Tam mạnh làm. Và chính nó cũng muốn ruộng chửi ba bạn của ba chú hay ba chú Văn Long nên nó mới duy trì ruộng sỏi công công lâu nhớ vậy. Thu tới ra là một ngôi lao luyen trong chuyen chán gọi. Nằng cảm con cu vuot nhẹ, tay kia khe bop bop hai hơn dài, mặt nằng nhìn thằng vào mặt Tam tại xe. Ke nữa Thu lấy may nữa ngon tay nhanh nhẹ lên ngực và hai bên bệ sườn của con moi. Thu gọi nhẹ, lột nhanh nhớ ngôi nhanh hẳn piano. Trôi chửi nhanh hẳn trên bệ sườn có tác dụng làm cho anh hung nóng lên tốt nữa. Trôi này phải ruộng luyen tập vì chửi nhanh nhẹ may nữa ngon tay thôi và phải lột thật nhanh chửi không phải gọi bịch bịch kiểu nhớ các lang Tây lúc kham bệnh vẫn làm. Toàn thân thằng Tam run lên, ngôi nó này này. Nó bắt nữa thô gap hôn lúc bình thường. Thu vẫn con moi một lúc khá lâu. Nằng có cái khoái là khi bắt ruộng con moi nằng phải kéo dài thôi gian nữa giôn, có nhớ thế nằng mới thay thích thú. Thằng Tam xuôi tay. Nó biết may ba nhà giàu hay có may trở mới là. Tuy nó nóng quá sức những nó vẫn có chửi ruộng nữa xem ba này làm gì. Ly Hoa nữa chiến xong may cái trống gà đám bong. Nằng ra ruộng gần bên giường:

_Thu tao an trước nghe, thôi làm rồi. May làm xong an sau nhé. Thu không con kiên nhẫn nữa nữa với con moi nữa. Nằng cũng nóng làm rồi. Đám thủy nữa chảy ra ướt nữa lưng mu. Nằng ngồi lên đùi thằng Tam, cảm con cu quet lên, quet xuống giữa cái khe âm ho. Nằng cho nữa cu có vào móng vuốt. Sờ có sát nữa lại cho Thu khoái lạc mà nằng mong nữa Thu vớ có nữa cu vào móng vuốt vớ thô, vớ hít ha. Một lát cảm thay nóng quá, Thu không con có thể chửi ruộng ruộng nữa. Nằng rút cu thằng Tam vào lòng âm ho rồi từ từ nhai vào. Khi nữa vào ruộng nữa chổng, Thu ben nhap một cái thật mạnh. Phop! Tron con cu nữa nam trong âm nữa của Thu. Nằng khẽ sờ nhap nhap nhẹ, sau càng lúc càng mạnh hôn, nhanh hôn. Thu rất thích ruộng vai chửi ruộng, nằng muốn làm kỹ mà hôn là nam dỗi. Cu của thằng Tam nữa vào tron trong âm nữa mà Thu vẫn cứ rap rap mong thật mạnh. Đồng nhớ nằng cho rang nó vào chừa hết, chừa sát. Thu nắc nhớ thế ruộng chổng mỗi phút thì thay thằng Tam ren lên. Nó ừ ừ nhớ muốn nói gì những nó nói không nên lời. Ly Hoa ngồi nói ban an thay vậy với là len:

_Thu may ngừng ngay lại nữa. Thu đang nắc ruộng hang, nghe Ly Hoa là, nằng vội ngừng ngay lại và ngồi xuống. Âm ho nằng vẫn vuot tron con cu của thằng Tam. Nằng quay về phía Ly Hoa:

_Gì thế may? Tao nữa ruộng hang mà may là tao cut hồng. Khế ôi là khế! Ly Hoa cười ru:

_Nó sắp ra mà may có nắc mãi. Tao sờ nó xì xỉu đau ra rồi may lại chửi thế om som và bắt nó bu. Tao sờ rang nó chừa biết bu lon nữa. Thu cười cười, hát mãi toc loa xoa sang một bên:

_A, thế ra may có mỹ ý giúp tao nữa ha. Tốt làm, cảm ơn may. Thật ra làm tran rồi là chẳng con biết gì nữa hết. Cũng may có may làm giám sát viên bảo tao ngừng kíp thôi không thì em Tam nữa ra rồi và tao nữa phải xuống nữa. Thằng Tam nghe hai ba này nói chuyện với nhau mà giết mình hoảng sợ. Vừa rồi nó sắp ra thật, chửi một ỳ nữa thôi. Nhớ cái ba tên là Thu này ngừng lại sau tiếng là của ba chú mà nó kiềm giữ ruộng tình khí không cho ban ra. Nó vừa nghe hai ba này nói nên chuyen bu và việc này làm cho nó sốt thốc sốt. Gan hai nam này làm tình nhiều lần với con Tở, có bao giờ con bị bắt nó phải bu nữa? Thanh thoang nó có nghe lom chuyen của may ba son son trong xóm. May ba cười ru lên khi nói nên chuyen bu. Nó nghĩ chửi thì chửi chửi việc gì phải bu. Ky qua! Bay giờ nghe hai ba nói nữa với nhau có nói nên chuyen bu nó liên van vai may ba tha cho nó cái vui này thì nó khỏi cho nó. Thu lại nhap nhap. Nằng nhap thật nhẹ cốt ý nữa ruộng thu lâu hôn. Nằng vừa nắc vừa suy nghĩ: "Thằng nhớ này cũng có sức dẻo dai nữa chửi. Gap nữa khác nữa ọc sủa ra rồi. Mình nữa nữa có vớ gì". Những cũng chửi một chap sau lại nghe tiếng thằng Tam ren lên. Thu không muốn kéo dài thêm nữa. Nằng nghĩ: "Mỗi lần nữa chửi nó mà làm cho nó mệt quá, nó sẽ sờ, nữa này làm sao có thể tiếp tục". Nghĩ vậy nên Thu nắc nhanh hôn, rap rap vai ba cái là thằng Tam ban khí ra trong âm ho nằng. Vì nằng ruộng ngồi trên cu của thằng Tam nên tình khí của nó ban sâu vào trong từ cũng nằng. "Tình khí thằng này nóng quá, và nó ra nhiều quá", Thu nghĩ nhớ thế. Nằng nam dài trên ngôi thằng Tam, thô hao hen. Khi thay bớt mệt rồi, Thu om nữa thằng Tam hơn vào moi rồi nói nhớ:

_Chò cam ôn em. Co thay sổng không?

- Dai cơ, em cùng thay sổng lam. Con Tô che thống va con Bay hot vọt lon chổa bao giô leo len lam nhô ba vớa lam. Ma tui no ãau co thôm tho, ãep ãe nhô ba. Thu côi ngat, nang leo xuong ãi vao buong tam. Ly Hoa ngoi nôi ban an noi vôi thang Tam:

_Bay giô thì no xùi xuong roi phai không Tam? Em vao tam mot cai cho no sách se roi chò em mình ra chò Cui kiem cai gì ão an. Chò ãoan chac em ãi ãoi bung lam roi phai không? Tam da da, no vao nha tam luc Thu ãang ãống dôi cai voi bong sen. Bay giô thang Tam chang con sô set gì nữa. Thu thay no vao bao no:

_Em bôc vao ãay tam chung vôi chò. Minh tam mau mau con ãi an nữa chò. Ra tôi nha hang MeKong, Ly Hoa gọi cho thang Tam mot dĩa thôt bo bít- tet ãac biet va bao nha hang cat san ra, keo thang Tam không biet dung dao núa. Tam an xong, Thu bao nha hang lam cho no mot ly sũa hot ga ãe no uong lay sốc. Thu noi: Tô nay em gọi chò la chò Thu. Con ba chu cua em thì gọi la chò Hoa. Bao giô co ong chu cua em ô canh ba chu thì mỗi gọi la ba em nghe rôi chổa. Dung tieng ba no lam mat ãi sô than mat giữa chò va em, mat hổng nữa. Luc ca ba sập sũa ãống day thì Chín Tung bôc vao nha hang. Han reo len khi nhìn thay Ly Hoa. Han ãen, chao Thu va nhìn thang Tam vôi ve mat do xet. Ly Hoa hieu y, nang tran an Tung: _Em Tam ãay la ngôoi tín can cua em, anh ãống ngai. Nhông neu anh muon noi chuyen riêng thì mình lai ãang kia. Noi xong, Ly Hoa keo Chín Tung lai mot ban nôi goc. Thu bao thang Tam:

_Mai em gap ong chu, trong luc lai xe cho ong em ãống tiet loi chuyen chò Hoa noi chuyen vôi ong ão. Con chuyen trong phong giữa chò, chò Hoa va em thì em cùng phai giổ bí mat luon. ãe lo chuyen lai chet ca ãam ãay. Ma rôi chò Hoa gian em se bao ong co quan 1 nhot em luon ão. Nghe noi em trung ten vôi mot chua ãang cồp rat dôi dan. Neu ong co muon nhot em thì ong cồ noi rang em chính la ten chua ãang cồp ãi can nhieu toi cồp cua, giet ngôoi la em se nam kham boc 10 cuon lờch la cai chac. Thang Tam nghe noi tôi co bot thì run lap cap. No da da, tôi noi tham: "Sao mình xui qua vay, trung ten vôi chua ãang cồp thì nguy to rôi. May ma mình co ba chu che chò, ãôi qua. Vay mình phai trung thanh vôi ba chu. Con ong chu thì mình cùng toi nghiêp cho ong bô mình cam sổng nhông loi ay ãau phai do nôi mình. Không lam theo lenh ba chu thì phai vao bot gap ong co, ãang nao cung ket. Oi cha, lai cai ba ban cua ba chu ãay nữa. Ba dam qua, không biet ãiem nay ba con hanh hai mình nhô the nao nữa ãay. That ra ãôc chôi ãan ba ãep nhô hai ba nay la ãieu mình không bao giô dam nghĩ ãen. Nhông lam vớa vớa thoi thì con sổng, chổ lam lien mien mình chòu sao thau? Thang Tam ãang nghĩ ngôoi lan man thì ba chu Van Long ãi rôi ban ben kia sang noi nhô vôi Thu:

_Tao theo Chín Tung ve nha han hôm nay. Vay may ve vôi thang Tam, mai gap lai. Thang Tam không hieu sao ba chu không ve nha ba ban cùng vôi no nhông no không dam hoi loi thoi. No lac ãau noi tham: _May ba nha giàu van minh qua nen chang can chung thuy vôi chong. Ong Van Long ma biet vô ngu vôi thang tai xe rôi ãi vôi trai ca ãiem the nay chac ong dam tôi van lam. Ve tôi building Cồ Long, Thu bao thang Tam cùng nang len giổng ngu mot giac cho khoe rôi se tính sau. Tam noi tham trong bung: "ngu thì ngu mot giac tôi sang mỗi day chổ ngu mot giac la ngu lam sao, va tính la tính chuyen chi". Nhông no la trai mỗi lôn nen cùng chang can hoi han loi thoi, no len giổng, quay mat vao vach rôi ãi vao giac ãiep trong nhay mat. Thu cùng ngu thiep vì nang hôi met, can ngu ãe lay sốc. Nôa ãiem, thang Tam ãang ngu say bong no giat mình thốc giac vì Thu ãi lay nhe no day va nang bat ãen sang choang. Tam ãnh giac hoi: " Co chuyen chi ão chò?" Thu cho no ly rồu thuc co ngam chat dam dồng hoac, uong vao la cu cồng len hoai. Nang gat thang nhô:

_Em ngu ngay lôn qua, chò không ngu ãôc. Vay em uong ly rồu thuc nay ãi. No se lam cho em ngu em không co ngay nữa. Nao nghe lôi chò, uong ãi, chò cồng em nhieu. Thang Tam tồng that. Te ra no ngay to qua lam cho ba nay không ngu ãôc. No chang can hoi dai dong, noc can ly rồu. Xong no nam xuong ãnh tiep tục ngu lai. No mô mang ãôc mot luc chổng hôn nữa giô ãống hoi thì Thu day sang om no. Luc toi khi len giổng Thu chø cho no mac cai quan xa lôn, con nang chø mac cai si-líp. Tam cam thay ngôoi no nong ran. No nghĩ chac la do hôi nong tô ngôoi ba Thu truyen sang. Ba Thu om no that chat, ãui gac len ãui no. Rôi mot ban tay em ãu xoa nhe ngốc no, ãi lan lan xuong ãen bung rôi ban tay ay thoc vao trong quan, nam cu no bop nhe nhe. Chø may giay ãống hoi sau la cu no cồng len mot cach rat mau chong. No nghe nhô cu no ãi bien thanh mot hon than chay ão va không hieu sao no nong ãen the, lai cồng qua sốc Ban tay cua Thu mat rôi. No nghe ãe chòu vì ãôc ban tay ay man me, vuot ve cu no. Mot lat Thu bao no côi cai quan xa lôn ra quang xuong san, con Thu cùng quang luon cai quan si-líp. Nang bat thang Tam day mat ve phía nang Thu hon len mat len mỗi rôi lan xuong ãen ngốc thang Tam. Nang bao no nam ngôa, ãoan chom len vuot ve, môn trôn phía bung dôi cua no, rôi tôi con cu. Thu dung lôi liem hai hon dai, tay man me phía tren. Mot lat nang liem khap con cu va dồng lai ô quy ãau, thang Tam nhay nhom len. No chổa bao giô ãôc ãan ba "yeu" theo kieu nay. Sổng qua, ãi qua! No nhìn xuong phía dôi. Oi, mat ba Thu nay ãep lam sao. Mai toc dai cua ba loa xoa mot ben vai, lôi cua ba the ra dai that dai liem liem ãau cu cua no. Thang Tam cam thay hanh phuc qua sốc. No tồng no thanh tien, bay bong tren chín tồng may xanh. Bong Thu nha cu thang Tam, nang chom len phía tren, bao no:

_Chò muon em bu chò. Hay lam theo lòi chò ñi roi chò thồong nhiều. Tam ngô ngac:

_Chò bao em lam gì? Chò muon em bu vui chò ha? Ñồoc, em biet bu vui ma. Thnh thoang em co bu vui con Tô che thồong. Thu bôc doc thồ dai. Nhồng nang cung nam xuong, hai chân dang ra. Thang Tam nhom day, bop bop mot ben vu roi cui xuong bu manh that la manh nghe chun chut. Thu bat cồoi xoa xoa mai toc ngan của no:

_Em bu gì ma manh qua vay. Chò ñâu co sồa, em nut manh the may ñi nũa cung vay thoi a. Ne, bu nhe nhe vay thoi. Tam ngồong ngap lam theo. Tay no bop bop, mieng no bu nhe nhang. Mot lat Thu nam mot ban tay của no ñũa xuong phía dồoi, ñe len am ho.

_Em biet cai nay la cai gì khong? Thang Tam suy nghĩ rat nhanh. Bôa trồoc ba chu của no hoi, no noi la chim, ba bao khong phai; ke no noi la của cung khong phai, tồ khi no noi theo cai ten ma giồi bình dân van goi la cai lon thì ba chu của no mồi chap nhan. Vay ba nay chac cung goi theo cai ten ay. Nghó vay no ñáp:

_Da thồa chò, cai ay la cai lon. Thu cồoi len hinh hích:

_Tồong em lai goi no la chim, co, so, của khong ngô em dung ñung chồ qua. Bay giồ em sồ no em co thay co chat nồoc ñang ròn ròn ra ñi khong? Sồ vào cai khe ô giồa ay. Thang Tam vach long, lay hai ngon tay vuot vuot theo cai khe tồc la nôi tiep giap của hai mep lôn. Qua no thay co chat nồoc nhôn nhôn. No co sồ mu của con Tô mồi lan no sap leo len chôi con Tô nen no biet ñan ba thồong chay ra chat nồoc nhôn nhôn mồi khi hơ nồng. "Nhồ vay la ba nay nồng lam roi ñay". No nhu tham! Thu du dồ no: _Bay giồ chò muon em chuoì ngồoi xuong phía dồoi nhồ chò lam luc nay khi chò hon va liem con cu của em ñi. Roi em liem cho het chat nồoc ay ñi. Vồa roi chò ñi liem cho em vay em cung phai biet ñieu ñáp lai cho chò vui vui mot chut coi nao. Thang Tam nghe co ly. No chuoì ngồoi xuong phía bung của Thu, up mat vào cai mu, hai tay no vach mồi long ram rap, quan quan.

_Liem ñi chò thồong. Thang Tam tuan lenh. No the lồoi ra liem tren hai mep lôn, roi ñien cai khe. Ñay la lan ñâu no lam chuyen nay. No thay cai thồ nồoc nhôn nhôn nay chang co gì ghe gôm ca. No liem cai khe ñồoc mot lat thì Thu bao no:

_Bay giồ em dung hai tay banh hai cai mep lôn, hai cai mep ô phía ngoai ñi. Roi chồa, em thay gì?

_Da ô trong co hai cai mep nhồ.

_Liem no ñi, roi liem cai lòi. Em thay cai lòi chồ?

_Da thay.

_Ồa, lam ñi. The lồoi cho that dai coi nao. Thang Tam lam theo lòi chồ dân. Khi lồoi no liem nôi cai lòi, nồoc nhôn tồ trong tuon ra. No voi liem het vì chò Thu muon no liem sach chat nồoc kia ma.

_Lay tay banh cai lòi ra. Roi chồa. Nut cai lồoi em vào sau that la sau roi ngoay ngoay cai lồoi ô phía trong ay. Thang Tam lai lam theo lenh. Lồoi no ñut vào sau phía trong va ngoay ngoay. Thu ren len sung sồong. Lồoi thang nho ke ra cung nam ñay chồ. The la no ñi hoc bai hoc vô long ve" cach bu lon"ma no chang de Thu cam thay khoai tra lam khi nghĩ ñien sồ viec nang day thang nho bu. Con cai vui bu mong ñoc nũa. Thu thồ don dap, ren len mot chap roi ñũa hai tay xuong xoa xoa ñâu thang Tam va bao no:

_Nay giồ em liem cai lòi ñi roi. Em lay lồoi ra tồ chôi cai lòi len phía tren coi nao.Ồ...ô.Thu nhay dồng len khi lồoi thang Tam lồot tren cai mong ñoc.Nang ñi tồng ñồoc bu rat nhiều lan, nhồng chang hieu vì sao thang tai xe con nít nay lai lam cho nang co cam giap manh ñien the.

_Oi cha me ôi, sồong qua, con sồong qua... Thu ren, cang luc cang lôn. Tam biet rang: "Chò Thu thích no liem chôi nay" nen no cang troi tai ñanh cai lồoi that nhanh. Mot chap khong can Thu chồ dân, no tồ ñong ngam cai mong ñoc bu nhe nhe. Thu ren len to hôn. Khoai lac lan ñi tồ cai am ho lan dân len bung, lan khap tồ chi. Nang dung hai tay an nhe ñâu thang Tam vào sat mu của nang. Ôoc sồc nang muon cha sat cai cai am ho vào mat no, nhồ vay mồi ñi. Tam biet chò Thu sồong lam nen no cang mut, bu cai mong ñoc vô toc ñi nhanh hôn. Bay giồ thì nồoc nhôn của Thu chay ra lenh lang. Vì ban bu cai mong ñoc nen thang Tam ñâu co the liem chat nồoc ay cho sach. Bông Thu ru len mot tieng. Nang thồ don dap roi chat khí của nang trao ra ngoai: Thu vồa "ra". Nang lôm ngồoi ñi mot luc, hai tay nang buong thong xuong nem giồong nhồng hai ñui nang kep ñâu thang Tam that chat. Thang Tam bò ngop thồ vì hai cai ñui kep no chat qua. No voi lay tay ñay nhe hai cai ñui no tron của Thu ra, ngang ñâu len, thồ mot hôi dai. No thay chò Thu mat nam nghien, hai canh mui phap phong, mieng hôi ha ra. Thang Tam sồ chò Thu ngat xau nen chom len, nut nut cai mieng của Thu May phut sau, Thu mồi mat nhìn no, om ñâu no nut lồoi va can mồi no. Thu theu thao:

_Em lam chò sồong qua. Vồa roi em co biet tat ca nhồng viec chò bao em lam, tong hôp lai goi no la cai gì khong?

_Da khong, thì la em liem chò chồ gì?

_Khong phai. Ñi goi la bu lon, em biet chồa?

_A, thì ra bu lon la lam nhồ the ñi. Em cồ tồong kho khan ghe gôm lam.

_Vay la em ñi hoc xong bai hoc nhap mon roi. Mai kia co ai yeu cau em bu lon thì cồ the ma lam. A, xem nao, chò quen mat cai phan của em. Nang ñũa tay xuong sồ cu của thang Tam: van cồng nhồ ñi. Nang mầm cồoi noi tham: may uong

một ly rượu có đậm đồng hoặc của tao là cho mày tôi soi trong đêm nay. Phai, Thu biết rất rõ. Uống thử rượu có đậm đồng hoặc vào thì nên ông già cũng công công lên một tiếng rống ho, hương chỉ này là một thanh niên mới 21 tuổi. Thu cũng biết là mình chơi ác. Những nàng muốn tôi thang Tam phải nán nê nê cho nó chơi nên khi nó xỉu xuống. Nàng mỉm cười bao thang Tam:

_Bây giờ nên lột em nữa thôi. Chờ cho em leo lên rồi chờ cho tôi khi em ra và em không muốn chơi nữa thì chờ một người. Tam ở trong tình trạng công công nữa lâu quá rồi. Nó mãi phục vụ chờ Thu, quên khuấy rằng nó cũng đang nóng, mà nóng kịch liệt. Nó lên giường của Thu, nó leo lên rút cu vào và nắc thạt mạnh. Cu của nó ngáp sau vào trong âm đạo. Rồi cố thể nó nắc liên hồi. Nó muốn xa cho nó "ra" nhanh nhanh để không sợ khoai lạc và sau đó con nỉ ngủ chờ, khuya quá rồi. Những nó càng nắc, cu càng công lên nhỏ công nắc khúc cùi. Nên gần một tiếng rống ho thì nó mệt quá, buông tay nằm sấp trên gối chờ Thu, thở hạo hạo. Vừa lúc ấy, Thu rón gối lên. Nàng lại lật khoai lạc, lại "ra". Nàng cũng thở dốc nhỏ thang nhỏ. Những chỉ một lát là nàng lấy lại phong độ. Thu xoa xoa đầu thang Tam hơi nhỏ nhỏ;

_Em không muốn nữa nữa à? Mệt rồi à? Dở quá vậy. Nếu em không muốn nữa nữa thì rút ra đi ngủ. Thang Tam cũng muốn ngủ lắm. Những cu nó nóng quá, khó chịu quá, chờ ra nữa thôi làm sao ngủ. Và bỏ Thu chơi dở, nó nhỏ tông bỏ khách, tôi ai của một thang thanh niên này có cho phép nó nữa hàng đợi đang nhỏ vậy, nhức quá. Rồi nó không nói tục cùng nhỏ Thu, chàng con e đợi gì nữa hết:

_Không hiểu vì sao tôi nay em lâu ra quá. Mỗi khi em nữa con bọ của em lâu lắm là nửa giờ thôi. Chắc tại cái lon của chờ chất quá. Hay tại em bị lon của chờ, nuốt khí của chờ vào nhiều quá nên nó lâu ra? Thu cười re lên nhỏ một gối nên: "Thang nhỏ này khô quá. Nếu mà nuốt khí của đàn bà sẽ làm cho lâu xuất tinh thì các ông nữa nữa nhau xin bú lon vô, bú lon tình nhân, bú lon bà chủ, bú lon Mary sen... chờ nữa có đôi các bà, các cô nán nê oi gần muốn gây lỗi các ông mỗi chờ cùi xuống bú và bú một cách miễn cưỡng, ra cái nều khó sẽ làm vậy. Thu biết cũng có một số ít đàn ông từ nguyên và tôi không làm cái công tác bú, liếm. Nó là những ông ở vào lứa tuổi trung niên, nghĩa là chờ già những cũng không con là kẹp trẻ nữa. Họ thuộc thanh phần đàn bà rất kỹ và họ rất ghét các ông nữa nữa gia. Có nều là khi họ từ không cùi xuống bú, họ cũng mong muốn "nhập" "ra", những họ không dám mở miệng yêu cầu. Thu cũng hiểu rằng nhiều bà muốn "nhập" "ra" theo gối ta thông nói có qua có lại mỗi toại lòng nhau. Những các bà mặc dù qua không dám làm cái chuyện nhập ra, dù rằng chỉ làm thôi "cho nó biết mùi thôi". Riêng Thu thuộc loại phụ nữ "nhận hết mà cũng cho hết". Con gì nữa phải e dè, hay e le khi hai gối nữa tran trước nam trên giường và không ý cùng nhau vui hòng chuyện làm tình. Thu đang nghĩ gối lán man thì thang Tam lại leo lên tiếp tục. Nó không làm thạt bao nhỏ nữa nữa. Nó nghĩ có lẽ làm chầm chầm, nắc nhẹ nhẹ, vừa khỏe vừa khoai và biết nữa nó sẽ "ra" nhanh hơn là làm hung hục. Những nó tính sai. Khỏe thì có khỏe hơn làm hung hục những nó có ra nữa? Nều nay không xong rồi. Tộc thì thang Tam nổi chiến thuật mới. Nó vừa làm nhanh lại vừa làm chầm. Cu nó nóng và công khác những lán nó chơi con Tở. Nó chàng hiểu tại sao hôm nay dài quá sức nhỏ vậy vì nó quên lỏng nỉ cái ly rượu thuộc mà Thu nữa cho nó uống cách này vài giờ. Tam bắt nữa thôi phi phôi. Mỗi hồi nó nữa ra nhỏ tam. Mệt rồi Bông Thu ru lên nhỏ nhỏ. Nàng lại ra một lần nữa. Nàng nữa lật nữa khoai lạc cốc nếm lán nay nên mỗi ru lên nhỏ thôi. Nàng nham nghiên mắt, âm đạo nàng có thạt lại và siết con cu liên hồi, nên thang Tam hoan rạo chờ Thu của nó lại "ra". Tam nằm sấp trên gối chờ Thu. Nàng om lỏng nó vuốt vuốt từ cái gay nên cái xông khu. Nó thấy nữa làm, hạnh phúc lắm. Những nó không biết phải chơi nên bao lâu nữa nó mới ra. Thu nằm lén lén mất một lúc lâu. Khi cơn khoai lạc nữa lán xuống, nàng này thang Tam qua một bên và bảo nó:

_Em nằm nghe một lát nỉ. Chờ đây nhập máy cái trống gà pha sũa cho em uống nghe Tam. Tam uống một hồi cần ly sũa hot gà. Thu nữa nó cái khăn tam bao lâu mình máy cho khỏi mỏi. Và nàng cho nó nằm nghe một lúc lâu. Rồi Thu lấy khăn lau khắp con cu của Tam. Nóan nàng không sẽ liếm. Nàng dùng lưỡi liếm cái quy nữa. Chơi này là chơi yêu nếm của đàn ông nên mỗi lần lỗi của Thu đàn vào quy nữa thì con cu lại giết giết. Khi đó Thu ngậm trọn cục thọt gần vào miệng. Nàng vừa liếm quy nữa, vừa bú. Nàng cho nói mỗi cơ sát từ trên xuống dưới rồi lại từ dưới lên. Trong khi ấy thì tay nàng bóp bóp hai hòn ngọc hạnh. Bàn tay kia nàng cho nó nỉ tham hiem xuống phía dưới, xuống nữa. Khi núng hau môn, Thu thọc một ngón tay vào. Thang Tam ru lên vì khoai lạc. Nó chờ đợi có cảm giác này bao giờ. Nó quá, sướng quá. Chờ Thu quá là tay có nều kinh nghiệm. Thu van bóp cái quy nữa, tay kia van bóp nhẹ nhẹ nói trống dài. Thang Tam sướng nể me. Chắc con khuya con Tở chờ thông hay con Bông hot vọt mỗi làm nữa cho nó sướng, khoai nhỏ vậy. Nóan bà van mình và nếm quá có nều tai nghe hôn đàn bà thuộc lớp bình dân. Tam nghĩ và nhận xét nhỏ thôi cho rằng nó may mắn lắm. Chả phải mất công nều nuôi mà van nữa chơi, chơi tha dạn, chơi suốt đêm, và chơi đàn bà thơm tho nếm nếm nữa chờ. Những hiện thời van nếm mà thang Tam phải giải quyết ngay là chơi cách nào cho nó "ra", để nó ra rồi thì từ nhiên nó xỉu xuống ngay. Chờ Thu đang bú, liếm nó, nghĩa là nó chỉ việc nằm ra rồi mà hòng, vậy mà nó cứ thạt mắc vì cu cứ công lên. Vì phần Thu chàng có lật cầu hỏi gì về vui này. Nàng biết rõ nó là do số hieu nghiệm của chat đậm đồng hoặc pha trộn với nều vì thuộc ác ôn khác. Thang Tam sẽ con công công nhỏ thôi lâu lắm. Tha hỏi cho nàng hạnh hả. Bú một lúc khá lâu, Thu leo lên gối thang Tam. Nàng áp dụng ngay kỹ thuật sang và say. Bình thông nếu không có uống

dam đồng hoặc thì chẻ can nang sang say nhỏ the. Rồi mỗi phút là anh hùng nào cũng rồi. Nhờ thang Tam thì chẻ rồi năm phút. Kỹ thuật sang say Thu học được của may mui. May mui này thì phải xếp vào loại chuyên viên thông thạo trong lãnh vực cung ông khoai lạc cho hẳn ông. Thu cũng học được kỹ thuật sử dụng những bap thốt nhỏ trong am náo. Nếu biết sử dụng, am náo có thể có thật lại và siết con cu một cách chặt chẽ. Siết vào rồi buông lỏng ra, rồi lại siết vào. Có thể vài ba lần là chàng kìa mai sẽ xếp giáp quy hàng. Thang Tam nghĩ vậy, bỗng thấy chò Thu sang cái móng, sang đều đều làm nó sổng qua. Nhất là cái lỗ của chò Thu qua khít khao thì hiệu quả của những cái sang càng lên đến cao. Rồi nó lại cảm giác nhỏ của nó bị một gong kim băng gan thót siết lại, siết thật chặt. Siết rồi lại nhả ra, cứ nhỏ thế, Tam tưởng mình lên tiên. Ôi cha mẹ ôi, sao mà sổng qua, náo qua nhỏ vậy. Cái chò Thu này giới hôn ba chú đến may bác, giới qua! Thu hỏi thang Tam:

—Sao em không náo nữa. Chò làm gì mà chò, bốn phen em là phải náo đều đều nghe chò. Nếu rồi chò cứ nằm ở trên ngỗn chò thì đến bao giờ em mới "ra". Tam bở rầy, nó cảm thấy tổ ai của thang con trai bị thông tấn. Sao nó dờn ngỗn hẳn ba này qua vậy. Vì tổ ai, thang Tam hít một hơi dài, rồi nhấp nhấp liên hồi, nhấp nhỏ vu vao. Tiếng nhóp nhép nghe rõ mồn một. Thang Tam tưởng tưởng con cu của nó là cái chày và âm hộ chò Thu là cái cối, và nó đang giã gạo trong cối khuấy. Thu lại chuan bở rồi xuất khí một làn nữa. Nang ngỗn sang say rồi nhìn khoai lạc. Khi nang xuất khí nang rên to lên một tiếng rồi nói lảm nhảm:

—Nếu chò nữa nữa, nếu nữa nữa ngỗn. Ừ, ừ chò sổng qua, em giới qua. Chò yêu em qua. Bỗng thang Tam rung mình một cái mạnh. Cu nó ngọc ngọc trong am náo, rồi giột giột liên hồi. Kìa rồi là một tia tinh khí bắn ra vào tận trong sâu của cô thể chò Thu. Tinh khí bắn ra mãi đồng nhỏ bat tan. Tinh khí càng ra thang Tam càng thấy sổng. Nó thô dờn nhỏ ngỗn hút hơi, buông tay nằm trên ngỗn chò Thu. Nó tưởng nhớ bao nhiêu khí huyết trong ngỗn nó nữa theo đồng vật nó tuôn nữa dờn ngỗn day thì Thu nữa ôm lỏng nó kéo nam xuống, không hề cho con cu rời khỏi âm hộ. Kìa nang áp dụng kỹ thuật có thật bap thốt trong am náo rồi vật cho hết, không còn một giọt nhỏ tinh khí nào còn sót lại môi thôi. Một lúc lâu, Thu mới thấy thang Tam xuống một bên. Tam tại xe hạ miêng, thô nhỏ cái lỗ rên, phì phò. Nó mệt muốn chết. May tiếng động hơi rồi bay giờ mới ra. Tổ chỉ nó ra rồi. Bỏ trần này chắc nó phải đồng sức lâu lắm. Bay giờ mà chò Thu bảo nó làm nữa, chắc nó sẽ quy lạy rồi xin tha. Thu cũng mệt lắm. Nang và thang nhón vật lên với nhau có lẽ đến ba bốn tiếng động họ là ít. Những tia sang yêu ớt nữa lọt qua khe hở của khung cửa sổ bao nhiêu trời sắp rạng rỡ. Thu mỉm cười một mình: "Bỏ trần này ngay mai thang Tam làm gì còn sức mà nữa làm, chắc nó phải tam nghé. A, mà nó có thể chạy trốn làm chỗ chàng chòi. Rồi con Ly Hoa sẽ trách mình ích kỷ". Tuy lo lắng là thang Tam có thể không đến căn phòng này nữa những Thu bắt can, nang chẻ biết đồng thu. Hôm nó nang nữa phá tan một thang nhỏ 18 tuổi. Hôm nay lại làm thót một tên 21 tuổi, hen qua! Có tiếng ông Van Long thô dai sổng sổng. Tổ ngay với ông bở nữa đến giờ nữa hôn nữa thang. Ông nữa xuống nóc nhỏ nhìn ba trở về những ba Long lộ nữa. Ba cũng không có mặt ở ngoài tiệm vải hàng ngay. Khi ba tới là rồi xem xét sơ sách hoặc tiếp vài ngỗn mà ba nữa hen trở về. Ba giao cho cô Sau Vàng, một nhân viên tín can thay ba trông coi hết mọi việc. Ông Van Long biết ba với đến ở nhà ba Thu, ban của ba, ở cao ở có tên là Cầu Long, đồng Hai Ba Trông những ông không muốn đến nữa gặp ba. Con đến tiệm vải rồi gặp ba thì mặt mặt qua. Nhân viên tiệm vải sẽ coi ông ra trở gì nữa. Ông biết chán vì ông nữa bắt lỗi nên ba môi bở nhà ra nữa. Ông tin chắc trong nữa thang qua ba nữa cảm sổng ông, nếu rồi ông chàng can. Ông nữa trở thanh ngỗn bắt lỗi vĩnh viễn thì làm sao ông có thể cảm ba nữa ngu với trai? Ba môi có ngoài 30 tuổi, xuân tình phơi phơi thì ông n cảm ba nữa tìm trai cũng chàng khác nào cảm một nữa trẻ không được kéo trong khi có hàng chục hũ kéo được bay là liệt trong nhà nó. Bay giờ sử dụng nữa nhỏ thế này, nếu ba với ông trở về mà rồi ba con nữa ngu l ng nh ng với trai hay với bất kỳ ai thì ông cũng hòa với ba ông sẽ làm ngơ. Bỗng ông Long nghĩ đến những vui lâu lâu. Khi ban đồng nghiệp của ông nữa trung thau nhỏ hơn đang em với, chò với hay cả với của hơi nữa cho may tên quan nam, quan sau có quyền thế. Nếu ba Long mà chầu hy sinh giúp ông nhờ cậy các bà kia nữa hy sinh giúp cho chàng thì rồi cho ông biết may. Khi nói ba chàng bao giờ ngỗn nghe ông nói đến 10 phút thì làm sao ông có thể nói rồi cho ba những chuyện nhỏ thế. Ông Van Long lại thô dai. Khi qua! Ông muốn trở về chết nữa cho rảnh nhõ. Những ông con bà mẹ và may nữa em ở đôi bên nên ông chết không đành. Suy tính đến 2 ngày ông Van Long mới quyết định gởi cho ba một cái thư. Thôi thì mình xuống nóc rồi ba về quan xuyên việc nhà. Thang Tam tại xe và chò bếp coi bở hơi long rồi nữa. Vàng chú nhà gà mọc nuôi tôm là vậy. Ông nữa trở sang đến môi về thì ở nhà chẻ có ba là chú nhà thôi chò con ai với này nữa. Ông vừa viết vừa đến rồi. Sau cùng ông quyết định: Hứa sẽ về cho ba hoàn toàn tổ do, ba muốn giao du thân mật với ai cũng được. Tổ hôm bở nhà nữa đến nay nếu ba có cấp bở, vui về với ngỗn nào ông cũng bở qua, miễn là ba trở về. Ông cũng không quên up mô rang nếu ba về và bang long thấy ông nữa giao thiệp với may thang Tây có quyền thế thì sẽ giàu to, ông có này nếu đỡ kien nên môi viết ra rồi ba được rồi. Khi xếp là trở bở vào phòng thì ông lại thô dai. Đây là van kien lâu hàng, ông biết nhỏ vậy. Ba Long mà trở về thì ba sẽ là ba chú thật rồi, con ông nhất nhất phải tuân theo lời ba. Ba Long nhớ thỏ của ông rất kỹ. Chiều ba gọi đến thoại đến số của Thu bảo nang về tiệm vải của ba rồi cùng nữa an. Ngỗn an ở nhà hàng Kim Hoa, Thu nhớ bốc thỏ của ông Van Long do Ly Hoa trao cho, nhõ có van có nên trở về hay không? Thu nhớ, ngỗn rồi phát biểu:

_Theo tao thì nê cho thang chạ chô một tuần nữa rồi hãy viết trả lời. May hên sẽ trở về, không nói rồi bỏ a nào. Nê cho thang chạ vớ móng là may bang long trở về, vớ lên ruot vì may không nói rồi ngay về. Ly Hoa có về phục tại cơ quan của Thu:

_May tính nhờ vậy nữa là may, tao sẽ làm theo lời may. Nhờ vậy là chạ nữa nữa hàng, mình về tác oai, tác quái, dài gỏi thì luôn nê chạ rồ ba con giống hoi ô dôi tnh lên ô chiếm cái nhà uong công tao gây đồng. Ma Thu nê, chạ nói cái vui giao thiệp với Tay, may có ý kiến gì không? Thu suy nghĩ giây lát rồi vỗ trán:

-Tao nghĩ ra rồi. Thang chạ không nói thang ra đây không tao biết thang chạ rình mồm may làm cái mới nê nhờ may thang Tay có quyền thế. Vì là thang chạ không nữa là thì tha tha bỏ cho nê an cơ con cơ thôi. Ly Hoa không ý với ý kiến của Thu. Nang bảo Thu:

_Tôi mình học trông nâm ra những tao cùng hoi ngan may thang Tay đi xem. Nhiều thang trong nhà không, số thay đổi. Thu cười hòng hạc, nói nhai vào tai Ly Hoa, vì nang số các thức khách ngồi ô ban kê bên nghe lom:

_No to thì cu của no cùng to, chôi càng sống chỗ sao. Ly Hoa nạt nhỏ:

_Thôi nê, may lúc nào cùng nghĩ nê cái nê. Những tao nghe nói may thang Tay no cao to nhờ nê ôi những cu của no nhai lam. Và no chạ lam hung hục nữa là ha mai ngay, nhờ vậy thì chán phèo. _Chớ chạ, và cái nê con tuy. Tao nghe con Thoa no nói cơ thang Tay chôi dài lam, chôi nê may tiếng chạ ra. Nếu may mà may gặp một thang nhờ thế thì nê biết may. Vớ nữa là hy sinh cho số nghiệp của chong con, vớ nữa là hòng khoai lạc. Ly Hoa bong sóc nê nê cái vui mà Chín Tung sắp nê. Cùng là bảo nang nê mọi chạ may thang Tay nê lam áp phe chuyen ngan lau. Ly Hoa lam bậm:

_Cùng lại Tay nữa. Sao mà lam Tay thức dân thế.

_May nói gì thế? _Thu hỏi.

_Tao nhớ lại hôm trước tên Chín Tung có nói với tao một áp phe mà chính yếu là phá đi may thang Tay ô số Hoi nê nê áp phe chuyen ngan. Thu lại cười nhỏ nê nê:

_Vậy là may có số chôi Tay. Những áp phe có sống nê nê cho tôi vui lợi no chôi không? Hay lại chạ là áp phe tep riu. Tao hoi ngô khai nang bắt áp phe của thang Tung. Nê có tông tôi Tay thức dân no ngu. Có khi no lòi dung, lam may banh càng gây gong rồi thì no thí cho cái áp phe com thì tức lam, học mau ra nữa. Hoa gât gu ra nê nang cùng am hieu chôi không phải là một nê tô. Thu vỗ vai Ly Hoa nói nhỏ nhỏ:

_Con thang Tam tại xe. Tô hôm nay nê nay no tron biết tam luôn. May có gọi về nhà bảo chủ bếp nhận no lại không?

_Có tao có bảo con Sau. Tao chạ nói mô mô hoi hoi thôi. Những thang nhớ mặt đang luôn. Tao nghĩ là tại may qua. Tôi hôm nê chạ may hạnh hai no cả nê nê no số no tron là phải. May tham qua, phải an tô tô chỗ gặp mọi là nê ngau nghiên lam sao bên nữa. Thế con thang nhớ 18 của may nê nê?

_Gia nê nê no gỏi no lên Nê Lat học rồi, chán qua. Tôi nay có mục gì không? Kép thì tao không thiếu, bỏ nê cùng chạ hết, những tao chạ thích may ten đi sai bao. Tao thích loại nê nê ong chôi luy vì nê ba chỗ không thích may thang to ra ta nê than cao thộc rôi lam chộc nay chộc nê. Nghe tôi nê, Ly Hoa không nhìn nữa cười. Nang cười rôi rôi, cu gam nê xuống mà cười. Vai ba thức khách ô ban bên cạnh nhìn thấy Ly Hoa cười nhớ nê nê thì ngạc nhiên nhìn nang. Thu vỗ gỏi bôi tính tiền rồi kéo Hoa ra xe. Ra nê xe, Thu nê nê:

_Tao có biết hai thang trạc tuổi mình. Tôi no mồm chung một cái apartment ô nê Calmette. Cả hai nê nê than, không nê trai lam, những là loại nê nê ong có học thức, rất nê tao mọi khi gặp tao. Duy có nê tôi no có đi bao với mình trên giường hay không là chuyện khác vì tao chạ sai hai thang nê bao gỏi. May có muốn bắt tôi no nê nhảy rồi sau nê tuy cô ong bên cho qua nê nay không? Ly Hoa gât nê nê y. Thu lại xe về Cầu Long nê gỏi nê nê hen kép và nê trang nê, thay quan áo. Thanh và Trọng nê building Cầu Long vào lúc 9 giờ tối. Hai kép nay thuộc loại con nhà khá gia, có nê Tay học. Hiện lam cho hàng xuống con số. Cả hai nê tô chôi luy vô mặc cho gia nê chôi rửa. Nê lam về là cả hai nê với nê nê khuya, nê nê cùng nhớ nê nê. Trong nê nê ngôi quen gỏi thiếu với Thu. Chạ nê có dịp nhảy với Thu tại một party. Thấy Thu nê long luy những có vẻ kieu kỳ nê chạ hoi ngai không dám mô miêng tan tnh. Chạ dat Thanh là bạn ô chung nhà và là nê nghiệp nê gỏi thiếu với Thu, mục nê là nê Thanh do dám nê nê nê nê hoi. Gặp nê có gai mìn thì Thanh rang lạnh luy. Chuyện nay chông to Trọng thuộc loại ngôi tính toán, biết lòi dung ngôi khác. Con Thanh thì trai ngô hân, chạ thuộc loại phôi bỏ, thang nhờ ruot ngô. Ngay tô lúc nê gặp Thu, Thanh nê choa mặt vì sắc nê của Thu. Những chạ cùng hoi e đi vì chạ biết nê ba nê hay chông lam. Chạ có dôi hoi về Thu thì nê gỏi nê chôi cho biết nhiều chuyện về Thu và hoi bao "Thôi tạm quên cái món nê nê. Khoi khan lam, hach lam!". Nếu nang nê biết số nê nê của toa rồi mà nang chạ gỏi cho toa thì có nghĩa là toa không nê nê nê nê chọn. Vậy có rang chôi, nê có món men lại gan. Tôi nay nghe nê nê reo, Trọng bắt nê nê lên. Khi biết là Thu Trọng hoi dôi dâm:

_Đa, em tên là Hoa. Anh cứ gọi tên cho tiện.

_Tôi nhớ nói cô em họ của tôi có một bạn gái đẹp quá. Lúc này khi mới bước vào đây tôi đã choáng ngợp vì nhìn thấy sắc đẹp của cô, à của Hoa.

Ly Hoa gật đầu vì được khen:

_Chắc anh nói chơi cho vui vậy thôi chứ Hoa mà đẹp ôi chơi nào. Dù sao cũng cảm ơn anh đã khen.

Thu cười lên khách khách:

_Ông anh họ của tao có bằng cấp về khoa nông năm này Hoa à. Mà là năm tốt nghiệp ở bên Tây. Anh Tam đã đi du học nhiều năm ở bên Tây, lấy bằng doctor số ở bên. Và Thu quay sang Tam bấu môi:

_Anh van giỡn tất cả những cái bạn gái của em. Con em thì anh chàng thêm năm lấy một câu bao giờ. Tam cười xoa:

_Em thì đẹp nhất rồi, cô khen cùng bằng thôi. Và lại anh đã khen và năm em 16 tuổi, anh nghĩ chắc em đã nham tai vì những lời nói đùa của anh. Thu cười tít mắt, liếc Tam rồi nói: _Biết thế ngay xóa em đã hạnh phúc thật kìa, cho anh chết lên chết xuống thế này anh không còn được ngồi đây mà nhìn bộ quần áo. Tam cùng nhìn Thu một cách tình tứ. Chàng vẫy tay gọi bồi cho bánh mì croissant và cà phê. Thu hỏi:

_Anh vào Sài Gòn chơi bao lâu?

_Chắc là lâu. Vì anh đã thêm một đồng phòng nữa ở đây. Con nhà thuốc ngoài Huế anh sẽ giao cho một người bạn quan trọng. Nếu tìm ra nhà nào tốt anh sẽ xúc tiến ngay việc thuê nhà, nhất là các hàng bao che. Khi nào nhà thuốc khai trương anh sẽ ở lại đây luôn, tháng tháng ra Huế một lần để tính sổ sách mà thôi.

Thu reo lên:

_Thế thì hay quá nhé. Anh và em sẽ gặp nhau thông hôn và con chuyện lý do của anh đã dứt khoát chưa?

_Xong rồi, bây giờ anh hoàn toàn tự do. à, hôm nay em và Hoa có hẹn hò với ai chưa. Nếu không có hẹn hò với ai thì anh xin mời cả hai đi chơi hôm nay. Em Thu van ở building Cầu Long đây phải không?

_Ồ, em van ở đó. Tôi mình đi loanh quanh mua sắm vài thứ rồi thì Thu Nở và Bên Hoa chơi. Tam tiếp theo:

_Tôi về, thấy quan trọng xong bên mình đi ăn cơm Tây ở nhà hàng Guillaume Tell rồi thì đi. Thu cười tít, liếc Tam: _Nên đó là hết mục rồi à? Chờ trình của anh phác họa xem ra không có hoàn hảo. Tam cùng cười tình với Thu: _Nếu em nhớ Hoa về nhà thì sau đó anh em mình bàn việc nhà sau. Thu chỉ Hoa rồi nói với Tam: _Hoa gian công, nên ở chung với em từ nửa tháng nay rồi, con nhớ nó về nhà nữa. _Thế à. Vậy sau khi ở vụ trông về anh nhớ Hoa và em về nhà anh, hay em muốn về building Cầu Long tùy ý. Ở Bên Hoa về. Tam nhớ Thu và Hoa về Cầu Long, hẹn sẽ gặp lại rồi thì đi ăn, đi chơi. Từ sáng đến giờ Ly Hoa rất thích mặc vẻ sơ sài, là lời giữa Tam và Thu. Hôm là anh em họ thật không? Bây giờ là lúc nàng phải hỏi cho rõ. Nghe Ly Hoa hỏi. Thu kể hết không dấu diếm: _Anh là anh họ của tôi thật rồi may. Bà con xa chơi chỗ không phải anh em chú bác hay anh chò em bạn dì. _Nhưng theo tôi nhận xét thì giữa mẹ và anh có sự giao du thân mật. Thu cười ròn: _Nùng, may có óc nhận xét này. Giao du thân mật ăy qua rồi thì thôi. Nay, nói cho biết chính anh là người đã pha trộn tạo, lúc tạo mới 17 tuổi. _Trời đất! Rồi gia đình may không ai hay biết gì sao? Hai đứa làm sao qua mặt mọi người? Thu kể lại cho Hoa nghe: _Thật rồi thì Thu cũng chẳng rõ giữa nàng và Tam có liên hệ huyết thống ra sao. Nghe nói là bà con xa lạc xa lờ. Sở dĩ Tam và nàng gặp gỡ nhau thông xuyên là vì hai nhà ở sát vách với nhau. Tam được ba mẹ Thu giao phó việc kèm học cho nàng. Cho nên chàng ai nghĩ ngờ hay nên ý đồ quan trọng giữa nàng và Tam. Thu yêu Tam từ lúc nàng mới 15 tuổi. Mọi tình huống những lúc ngồi nghe Tam giảng bài trong phòng học của nàng, Thu thông cảm ý tưởng chạm vào Tam. Những lúc nhỏ thì nàng cảm thấy nhỏ có một luồng điện chạy vào người nàng khiến nàng lâng lâng. Những lúc biết rõ nhà không có ai ngoài nàng và Tam ngồi học trong phòng thì Thu tiến xa hơn. Nàng kéo ghế ngồi sát vào Tam, cô ý thức vào mà Tam.

Rồi nàng giả vờ hôn met, ngả đầu dựa vào vai Tam. Những lúc ấy nàng muốn Tam ôm nàng và hôn nàng nhưng Tam chẳng làm gì hết. Nàng tò mò sao anh Tam chẳng nên ý gì đến mình cả. Nàng đọc rất nhiều tiểu thuyết lãng mạn nên nhiệm nàng. Những mối tình như trong tiểu thuyết anh hùng rất nhiều nên sở thích của nàng. Có khi nàng tưởng tượng rằng Tam và nàng yêu nhau thật, làm tình với nhau. Ngồi dựa vào, ôm vào cơ và mắt không rời cô hiểu quá nên Thu nghĩ phải tìm chiến thuật, nàng nghĩ phải tạo mọi mong đợi cuốn hút sự chú ý của Tam. Tuy nhiên nàng chẳng biết phải làm cách nào. Cứ nhờ thế, cho nên nam nàng vừa tròn 17 tuổi. Bây giờ nàng biết nàng phải làm gì để chinh phục Tam: đó là cái thân hình này nó đây những đường cong khiêu gợi với những núi đồi, khe suối hấp dẫn mà tạo hóa đã cho nàng. Mọi khi nàng đứng trước gương lớn treo trong phòng riêng, nàng thông tay vuốt ve, xoa nắn khắp người trong khi mắt nàng chăm chú nhìn vào gương. Nàng nàng như hoa lên bop nhẹ nhàng, lấy tay ngon tay se se nhẹ nhàng. Nàng tác này làm nàng rạo rức. Khi nàng đưa tay xuống vuốt ve cái mông với mô lông vờ lung phụng thì sở rạo rức càng tăng. Tự nhiên nàng nảy ra ý nghĩ bop bop cái mông. Nàng bop bop một lát thì mắt nàng nóng bỏng lên, một khoái cảm rất lạ chạy rần rần khắp người nàng. Bop mông nhỏ vậy chẳng vai ba lần, nàng lại nảy ra sáng kiến mới: cho một ngón tay vào cái khe hở giữa hai mông mốp mốp của cái mông.

Di ãng ngon tay tồ tồ xuống khe hồ. Nàng lam nhô vạy trong khi mắt nhìn vào tam gỗng. Cái mu của nàng trang phau. Nàng lay máy ngon tay banh hai mep ra. Phía trong là một màu hồng hồng. Nàng có máy ngon tay vào mảnh hôn, nhanh hôn. Hôn thì nàng trở nên đon đáp, ngời nàng nóng ran. Càng có ngon tay nhanh chóng nào càng có cảm giác mỗi là hôn chồng này. Bay giờ nàng mới biết sờ rùng chạm vào cái chơi kín đáo này nó nằm lại sờ khoai lạc mà nàng chờa tổng nem mui. Sau lần đầu tiên, nàng đã có thói quen mỗi tối khi tam xong vào phòng trước tam gỗng là xoa nan khắp ngời rồi rửa tay xuống phía dưới cái mu bop, cho ngon tay vào cơ sát giữa cái khe hồ để tìm cảm giác lạ. Nàng biết rồi là sờ thú dam, danh từ mà sách vở nói về tình dục do tui ban đầu cho nàng đọc, văn thông dễ cấp. Một hôm tui ban đầu cho nàng tập truyền dam mà ác cơ lên lút truyền tay nhau. Nàng đọc say mê. Tờ giấy của tập truyền quay roneo ấy là "Bay nằm khoai lạc". Truyền thuật lại tuân thủ đúng mắt của một người vô chồng mới cưới. Nam trên giường đọc tập truyền này, Thu đã tổng tổng nàng là cơ đau và Tam là chủ rồi. Những nỗi tai canh chủ rồi thúc cu vào âm đạo nhập liền hơi khiến cho cơ đau sống qua này hạn ngời lên, là những nỗi Thu đọc say mê nhất. Vừa lúc ấy, Thu vừa đọc vừa thu dam. Máy nỗi tai canh bu liem con hấp dẫn hôn nữa. Đọc những nỗi này Thu tổng tổng Tam đang cúi xuống bu nàng. Và Thu có ngon tay vào cái khe hồ của âm hộ càng lúc càng nhanh cho đến khi nàng giật rồ rồ như cao của khoai lạc. Dam thủy trong âm hộ trao ra một năm tam khan trái giường. Nàng cảm thấy sống mỗi khi thu dam những nàng biết muốn giật rồ rồ sờ khoai lạc thật sờ thì phải có đàn ông, tức là có con cu bang gan, bang thót rút vào âm hộ. Ngoài ra thu dam bằng cách nào thì cũng chỉ là sờ tổng tổng mà thôi, con kem xa thúc te. Và nghĩ đến thúc te, Thu lại nghĩ đến Tam. Nàng tức ông anh họ này lắm: Ba con xa lạc xa lỏ, sung sướng bậc bậc chờa tôi nói mà anh cứ làm nhỡ là anh ruot của mình, không dám ôm, không dám hôn mình bao giờ. Tam hôn mình năm tuổi, chắc là có làm tình với đàn bà rồi, vạy anh thừa biết mình yêu anh, muốn đang hiện cho anh, vạy mà anh cứ làm ngơ, giả mù sa mờ. Đọc rồi đọc lại mãi những nỗi tai canh an ái trong tập truyền "Bay nằm khoai lạc", thu dam mãi cũng nhàm. Nàng quyết phải đuổi ông anh họ vào trong. Thu nghĩ thôi rồi cho Tam nhìn thấy cái thân hình này nó, cái ngực căng tròn, cái mui đã mọc lông lưng phụng xem phản ứng của anh ra sao. Thu nghĩ ra một kế. Nàng hẹn Tam qua gặp nàng vào một ngày chủ nhật mà nàng biết chắc cả gia đình sẽ ra Vung Tau chơi nên sang hôm sau mới về. Nàng cùng gia vô sắp xếp quan áo tam để rồi cùng, những sang sớm chủ nhật khi mọi ngời đã sang rồi lên giường thì nàng nói nàng đau bụng qua chạch phải đi lại nhà. Nói cả nhà rồi rồi nàng mới sang gọi Tam. Chẳng rồ Thu cho biết cả nhà rồi Vung Tau qua nên sang hôm sau sau mới về và Thu nghiêm chỉnh bảo Tam phải ngủ ở đây một đêm này kéo nàng sờ ma, hoặc có kẻ gian len vào nhà thì nàng làm sao rồi phở. Tam hỏi: _Vì sao cả nhà rồi chơi mà em không rồi? _Em đã rình rồi rồi đây chỗ. Những lúc này em đau bụng qua, đau quan quai, nên rảnh phải đi nhà. Nàng bảo Tam xuống dưới bếp phủi vôi nàng nấu vại món để hai anh em cùng ăn. Một lát sau Thu kêu lên: "Trời nóng quá" và nàng vào phòng tam cởi quần ra soi rồ áo ao. Phòng tam nằm ngay bên cạnh nhà bếp cách nhà trên một cái sân nhỏ. Cái ban để thái thịt, làm rồi ăn sát sát. Những ô này nhìn xeo qua là cửa phòng tam, chỉ cách mấy bước. Tam đã cởi áo sờ mi, chỉ còn mặc cái áo thun, rắng rồ xat thúc an. Thu vừa tam vừa nói chuyện với Tam. Bỗng Thu nói vọng ra: _Anh Tam ôi! Lúc này em quên lấy cái khăn tam vào rồi lau, vạy anh lấy thêm vào đây cho em, có rồ không? Chẳng bước xuống sân, lấy cái khăn tam treo trên sợi dây. Khi chẳng bước lại trước cửa phòng tam rình bảo Thu hé cửa ra cho chẳng rửa khăn vào, bắt ngõ cửa phòng tam mở toang, Thu rồ ngay sau cửa, trần trướng, rồ con rồ trên ngời. Tam choàng vạy trước thân hình này nó toàn ven, trang hồng của Thu. Mu của nàng đã mọc lông nên lưng phụng, cái bụng phang, rồi vu càng lên nhô hai trái bồng nhô. Nàng đang vuốt ngực bằng cả hai tay. Rát rồi rồ, Thu bảo Tam: _Anh rửa khăn cho em. Tam một cái mắt qua. Anh có muốn tam trước khi ăn không? Tam ừ ừ. Có em họ chẳng rồ rồ, tay vôi cam cái khăn trong nhô một phở tổng về rồi. Nàng rệp qua, sắc rệp của nàng, của tam thân nàng làm Tam rùng rần lang ngời quên cả việc bảo nàng hãy rồ cửa phòng tam lại. Thu rồ lâu ngời, vạy rồi cởi mô, vừa lau vừa nhìn thang vào mắt Tam, về thách rồ. Tam nuốt rồ miệng. Chẳng bao Thu: _Sao em lại rồ cửa nhà tam mở toang ra trong khi chờa mặc rồ. Rồ cửa lại rồi Thu. Thu cười giọng mỉa mai, che giấu: _Anh đã nhìn thấy hết rồi, việc gì em còn phải rồ cửa lại nữa. Bơ anh xấu hổ à? Anh là sinh viên trường y dốt, cũng là một hoa số tại rồi thì em nghĩ anh chẳng có gì rồ mà mặc cô khi nhìn thấy một cơ gái hoàn toàn khoa thân. Tam nói nhỏ nhỏ: _Sao bữa này em tạo bao qua vạy. Mình là ba con, anh em, những anh là trai em là gái, em rồ cho anh nhìn thấy em nhô vạy có thể hai cho em rồ. _Hai ô chơi nào? Thu vừa hỏi vừa lấy cái áo nút vôi mặc vào. Nàng quên hạn chuyện rồ cửa phòng tam. _à, à khi một ngời đàn ông nhìn thấy một cơ gái rệp cởi trướng, rồ trước mắt anh ta thì anh ta có thể rồ cơ gái xuống làm bay lăm. Thu cười khúc khích, nàng lấy áo mặc vào trong khi nàng vạy rồ cho hai bờ nàng trong rồ: _Em biết rồi là anh chẳng bao giờ dám làm việc rồ cho nên em mới mở cửa phòng tam ra. Tam đã quay lưng lại tiến về phía bếp, chẳng hề lên một tiếng. Chẳng lâu có là một thiếu niên nữa mà không biết có em họ có ý làm nhô vạy rồ rồ treu tức chẳng. Tam biết rồi gan hai nam này, có em họ kiếm học trò của chẳng rồ yêu chẳng. Thì còn gì nữa, có ta cứ giả vờ rùng chạm ngời rồi lại ngã đầu vào vại chẳng, mắt nhìn vào mắt chẳng năm rồ. Chỉ còn có rồ Thu chờa rồi tình vôi chẳng bằng lời nói mà thôi. Thu đã mặc xong quan áo. Nàng rồ về phía bếp hỏi Tam các món ăn đã

chín chồi. Giọng nang rất tự nhiên, làm nhỏ chuyện vờ qua không hề xảy ra. Trong bữa ăn nang hỏi Tam về những cơ ngơi mai mả nghĩ cho chàng về khoa thân. Tam giảng giải: _Lúc con nãi học ban thôi gian ô trông mỹ thuật, anh và các bạn anh nãi làm quen nỡ với mấy cơ ngơi mai của trông. Khi bạn anh không còn học ô trông mỹ thuật nữa thì bạn nay tiếp tục liên lạc với mấy cơ nãi học nỡ về của anh hoặc bạn anh làm mai. _Hỏi nãi là cơ ngơi mai chuyên nghiệp, chắc chắn học không ngừng chút nào khi khoa thân nỡ trông nỡ mắt nãi ông. Con em, em không là cơ ngơi mai, vậy chỗ nãi anh lúc này em khoa thân nỡ trông nỡ mắt anh, em có mắc cơ không? Tam nhìn cơ em hỏi do hỏi. Chàng biết Thu có tính tình nghịch. Chàng nhún vai: _Nào ai biết nỡ em. Những anh hỏi thật vì sao em làm nhỏ thế? _Anh không biết à? Gian dò là em muốn cho anh nhìn thấy thân thể em, nãi anh biết rằng em nãi lớn, là một cơ gái ô vào lứa tuổi cơ thể lay chong nỡ rồi, chỗ không còn là con nít nữa. _Vậy sao. Rồi anh phải làm gì? Thu trông mắt nhìn Tam: _Làm gì thì anh phải biết lay. Anh cơ gia vô hoại. Giữa anh và em, tuy hai gia nãi là ba con, những theo ba em nói thì ba con xa, lạc xa lỏ. Nieu nãi chắc anh cũng biết rõ hôn em. Chúng mình không thể làm nãi cõi những yêu yêu nhau cùng chàng cơ tôi gì. Vậy sao anh cơ tranh nãi, không cơ cơ chũ au yem nào với em hết. _Anh nãi cơ biết ý em muốn thế. Tại em không tự tình với anh thì làm sao anh nỡ nỡ ý nghĩ của em. _Em không thuộc loại lang mạn. Em không mơ mộng cho nên em hông tự tình bang lỏ nói. Những cơ chũ, hạnh nỡ của em nãi nãi nãi cho anh biết là em yêu anh. Anh nỡ nỡ ý nghĩ của em tự trong anh mắt của em mà anh Tam. Tam nắm tay Thu, gât nãi: _Anh biết em yêu anh qua những cái nhìn tha thiết, qua sở nững chạm, những chũ vì nghĩ nỡ liên hệ ba con mà anh phải tang lỏ nãi thôi. Giọng chàng tha thiết: _Anh cũng nãi yêu em chỗ cơ phải không nãi. Ngồi dậy em học nãi hai năm nay làm sao anh không thể không yêu em? Thu nhìn thẳng vào mắt Tam: _Em nghĩ nỡ nững anh môi nói ra làm. Anh cơ thể chũ mình nỡ không? Tam không nãi, chàng ôm Thu vào lòng, nãi mọi trên mọi nang. Nui hơn nãi tiên khiến Thu ngáy ngáy. Khi chàng buông nang ra, nang nhìn Tam nãi nãi, rồi nang ôm nãi Tam keo xương. Nui hơn thỏ hai keo dài hôn. Thu ngồi dõ vào Tam, về mặt hàn hoan. Một lát sau nang bảo: _Hai nãi mình dọn dẹp bữa ăn xong rồi lên lau anh chũ em làm bài nghe. Ngồi nghe Tam giảng bài toán mà Thu nãi tam trí trôi tan nãi nãi. Bỗng Thu kêu lên một tiếng lớn: "ôi cha, nãi qua!" Xong nang ôm bụng. _Sao vậy em? Tam hỏi hoảng hốt. _Chũ nãi bụng của em nãi tại phát rồi. Hỏi khuya em nãi qua là nãi, cho nên sang nay em phải ô nãi nãi. ối, ối, lại nãi trôi lại rồi. Nguy quá. Tam chũ kò làm gì thì Thu nãi lại nằm trên giường. Nang lỏ lỏ, kêu trôi khiến Tam hoảng sợ. Chàng lỏ quynh chàng biết phải làm gì nãi giúp nang bớt nãi. Thu ôm bụng ren lên một chập, rồi liếc Tam bảo: _Anh nãi tìm chai dầu gió nãi lại nãi.

Tam chạy xuống lau, tìm nỡ chai dầu nãi lên thì nãi thấy Thu cỡi phang áo ngủ và cái nột vù. Thu vờ ren vờ yêu cầu: _Anh ôi, em nãi qua, chắc chết mất. Cơ dầu rồi nãi ha! Vậy anh hãy xoa xoa khắp bụng em nãi. Tam làm theo lời Thu. _Anh xoa mạnh vào. Kiểu cơ ta làm mất xa vậy nãi. ối cha, nãi qua. Tam bắt nãi dùng cả hai tay xoa mạnh sau khi nãi bôi dầu. Một lát Thu lại ren: _Nguy rồi, bây giờ cơn nãi nãi nhích xuống dõ nãi, ngay bụng dõ của em. Anh giúp em nỡ không? Tam lo lắng: _Anh phải làm sao bây giờ? Hay anh nãi em nãi bác số, à mà chũ nhất các phong mạch nỡ nỡ cõ. _Không cần nãi bác số. Anh hãy tuốt quan ngủ và cái quan lỏ của em ra nãi. Tam ngán ngại, những thấy Thu cơ về nãi qua, nang nhăn nhó trông rất thảm hại thì không nãi từ chối. Chàng vội tuốt cái quan và cái sỏ lỏ của nang ra. _Bây giờ thì anh dùng cả hai tay chà sát bụng dõ của em nãi. Nững cơ thoa dầu. Tam làm theo. Chàng lo lắng cho Thu thật sở. Chàng nãi xoa xoa nãi chơi tiếp giáp của lông mu và bụng dõ thì Thu nắm tay chàng nãi ngay trên cái mu. Tam nhìn Thu. Nang nãi nãm nghiền hai mắt nên chàng chàng nỡ nỡ ý nghĩ của nang. Thấy Thu không nói nang gì nên Tam cơ nãi yên ban tay nằm trên mô lông lỏ phun. Chàng nói thầm: mu của con bé nãi nãi làm sao. Lông môi mọc chũ nỡ dài làm nên rất mòn mang. Da thỏ nãi nãi nãi hong hồng. Vì lông môi lỏ phun nên màu trắng nãi của hai cái mẹp am ho lỏ ra nãi. Cái mu nãi tron, nãi nãi. Cái khe hô giữa hai mẹp khít rỏ. Thu lại ren rỏ lên: _Anh nãi tay nằm yên ô nãi à? Không xoa bóp cho em bớt nãi à? Bây giờ nãi chạy xuống chơi nãi rồi không còn ô bụng nữa. Nếu anh thấy ngại thì thôi anh ra ghé ngồi nãi, nãi em tự xoa lay vậy. ối cha nãi, nãi qua. Tam hỏi hoảng vội đi nững ban tay thật nhẹ. Thu thỏ ra: _ồ, anh làm vậy nãi, em cảm ơn anh. Làm nhanh một chút nữa nãi. Xoa vòng quanh. Tam lại rỏ rỏ làm theo, cơ khỏi giờ không. Nãi gì mà nhẹ ngay chơi nỡ thế này. Tay xoa xoa cái mu, Tam khô sở thấy hơi nóng truyền sang tay mình. Chàng nãi hồng tình lên rồi. Con cu nãi ngọc ngọc cái nãi trong quan. Chàng cơ gang kem lại những chũ trong mấy phút ngán ngại, cu chàng cõng lên nhanh chóng. Giờ thì nãi nãi nãi một khúc cui. Chàng nỡ nãi, chàng cần che dấu gì con cu nỡ. Chàng dõng sát giường Thu. Nãi là một cái giường lỏ xo kiểu Hong Kong, hô cao, những cái nãi quan của chàng nằm ngay trên tam nãi. Thu nãi mô mắt. Nang liếc nhìn thấy sở cõng cõng của Tam. Nang quyết nãi rất nhanh: _Hom nay sẽ là ngày dõ nãi. Kho cơ cơ hỏi khác. Mắc kẻ sở thể rồi sẽ ra sao. Hai nãi dãi nhau sang Pháp ô rồi làm nãi cõi bên ấy cơ sao nãi. Tam hỏi Trần, mình hỏi Nang cơ dạy mô rỏ mà gì với nhau mà sở? Thu nỡ qua rồi. Không còn cách nào trôi về nãi xuất phát nỡ nữa. Nỡ nãi nãi trong am nãi chạy ra. Nang nãi cảm thấy khoái lạc ô gan kẻ. Và chàng nang cũng thay cu của Tam cõng cõng lên, nãi là anh chàng cũng nỡ làm rồi. Vậy con nãi gì nữa. Vì nỡ nãi chạy ra nững nên Tam thấy ban tay rỏ rỏ. Mũi nỡ nãi toa nãi. Tam hít hít mũi. Chàng thấy nãi thỏ, một mũi thỏ nãi biết của con

gai. Thu muốn bao Tam cúi xuống hôn mu những nang ngại chàng biết nói nhờ thế nào. Sau cùng nang bao Tam: Bay giờ em thấy toàn thân lạnh run anh à. Ồi, lạnh quá, mà vẫn nữa ngay chơi ày nữa. Vay anh cỡi quan áo leo lên áp cho ngời em nóng lên, rồi không anh Tam? Tam giạt mình hồi hoang. Bay giờ mà cỡi quan áo ra mà nam ôm nang nhờ lời yêu cầu thì con cu nóng của chàng đau vào nữa? Thu nói biết mình nóng thì nguy to.

_Nhanh lên anh, em lạnh quá rồi này nè. Tam không thể chán chờ hôn nữa. Chàng vội cỡi quan áo, chặc mặc cái quan lột nhờ vớ để che con cu. Những bay giờ thì nó cũng chàng che này rồi gì nữa. Cái sì líp nữa càng lên ô phía trước. Thu liếc nhìn hai bộ của Tam. Con cu nhờ muốn chọc thủng cái quan lột. Long đien lộ ra ở chơi bung dỗi của chàng. Chặc nhìn thấy mây sôi long của Tam mà Thu nóng lên dỗi dỗi. Nang von thỏ hồng cái dong mau dâm di truyền của cha lan mẹ. Nói long mây rậm rền của nó nữa to cao nhiều nữa. Tam nữa leo lên giường. Cái giường lo xo nhún nhảy. _Ôm em nữa anh. Ôm chặt vào. Ồi em cảm thấy lạnh quá, lạnh run ngời này nè. Thu nam nghiêng, nang ra đau nữa Tam cũng nam nghiêng nhờ nang. Hai ngời ôm nhau. Thu gác đùi nang lên đùi Tam. Con cu của Tam bay giờ nữa đồng rền nhờ cỡi cô. Nẫu nó cỡi có vào âm hộ của Thu, những nó vẫn còn cách một lớp vải. Thu nam tay Tam nữa vào cái mu. Nang nói khẽ: _Xoa xoa chơi này của em nữa. Nó vẫn còn nữa nữa. Tam vớ xoa vớ ghé ngời: _Con nhớ này liệu quá. Cỡi quan áo trước mặt trai nữa liệu, bay giờ nó lại bắt mình ôm và xoa xoa cái mu. Nẫu này mình khó trốn thoát. Liệu mình có dâm phá trình nó hay không này? Con gái gì mà lại tan công trai tôi tập nhờ thế này. Chắc trên đời này có con nhớ này là một. _Ôm em nữa anh. Ôm chặt vào. Cột nữa tìm trâu. Chàng con rằng ghé lan man thì Thu nữa ôm chàng hơn lên mọi rất lâu. Lúc buông chàng ra nang nói: _Em thật sợ hồng lam rồi. Em thêm rồi anh hơn khắp ngời. Chieu em nữa anh. Nang nhìn chàng bằng một cặp mắt van lơn, nài nã. Tam cũng hồng tình nên chàng cúi xuống lam theo lời Thu. Không nữa là cái cơ trạng ngàn nhờ cơ thiên nga. Rồi rền cái ngực. Chàng bop nhẹ một bên vú, bên kia chàng vớ bop vớ ngam nữa num vui. Có tiếng thô dai của Thu rồi hồi thô gap rút hôn. Tam bu nữa cả hai bên vú. Nẫu num vui nữa nhờ có thoa son, càng càng lên sau khi rồi Tam ngam và bu. Chàng muốn ngừng lại không tiến xuống nữa nên bu hai num vui mãi. Một lát Thu khẽ nói: _Anh hơn em ở phía dỗi nữa chỗ. _Chơi nào? Tam ngừng bu ngời lên hỏi. _Ngay cái chơi mà lúc này em nhờ anh xoa nữa. Tam ghé rất nhanh: "Chết chửa. Con nhớ này quá quá lắm. Con là gái trinh mà nó nữa biết cái vui bu lơn rồi! Ai dạy nó vậy kia?" Tuy ghé vậy những chàng vẫn cỡi chieu Thu. Nẫu bụng sau khi bu, chàng sẽ trả cho biết ai dạy nó. Tam hơn cái run trước khi tiến xuống dỗi. Chàng thốc nữa lười vào lơn run ngoay ngoay. Thu này ngời lên vì nang cảm nhờ có một luồng rền chạy tổ cái rơn xuống dỗi rền âm hộ. Bàn tay của Tam xoa nhẹ cái mu lơn phun long tổ. Chàng cúi xuống không sờ liếm thật nhẹ trên hai cái mep lơn. Khi liếm xong ba vòng, chàng môi không sờ can nhẹ từng khoang thịt có long mềm. Can thật nhẹ rồi kéo ra một chút. Có tiếng rền của Thu. Can giáp vòng, chàng lại quay lại nói xuất phát. Thu vớ rền nhỏ nhỏ vớ hít ha. Nang nói thầm: _Anh Tam cũng yêu mình thật này chỗ. Không yêu sao lại can lơn mình nhờ thế này. Nang vội tay xuống, xoa xoa mô tóc hồi quan của Tam. Sau khi liếm và can hai cái mep ngoài, Tam vach cái khe ra. Chàng khen thầm: "Nữ nhờ son, lơn gái trinh có khác". Tam cúi xuống lột nữa lười trên hai mep nhỏ. Thu này ngời lên, này này liên mây cái. Mọi Tam ngam hai cái mep nhỏ nữa hồng, trong khi cái lười không ngừng liếm. Thoát nữa liếm chạm, sau nhanh dâm. Thu cảm thấy sống quá. Lơn nữa tiến trong đời nang rồi một ngời nữa ồng bu liếm. Nẫu mây tập truyền này cũng có thay các tác gia mới tại những pha bu lơn, nang vẫn ộc ao là ngời trong cuộc, rồi hồng sờ khoai lạc mà tác gia mới tại trong quyền dâm thỏ, thì giờ này nang rằng rồi bu thật số. Con gì sung sống hôn. Bong Thu giạt này ngời lên. Nẫu lười của Tam ngoay ngoay nói cửa mình của nang. Cái lười ngoay lúc chạm lúc nhanh. Đồng nhờ nó rằng tìm rồi lên lơn vào phía trong rền nữa. Cửa rền quá chặt, quá khít, lười phải lên lách mãi mới vào rồi bên trong. Nó ngoay ngoay hai bên vach khiến dâm thủy của Thu ỏa ra. Nang không ngờ này ngời lên, hai chân nang hồi cong lên. Miếng Thu rền rã, hồi thô của nang rớt quang gan nhờ ngời hút hồi. Nang lap bap: _Anh ôi em sống quá. Anh rền ngừng nghe anh. Cái lười bay giờ nam gọn trong âm nữa. Nó càng quay, rồi nhôn càng trao ra lenh lang. Thu rền to hơn và theo theo mây tiếng: "em sống quá, em sống". Thu ôm chặt nữa ngời tình an nhẹ vào âm hộ. nang xoắn tóc Tam mọi khi cái lười quay mạnh hôn. Một chap Tam rút lười ra. Chàng ngời nữa lên, hít vào một hồi dài. Tổ này giờ chàng gan nhờ ngợp thô vì mũi chàng an sát vào âm hộ, rồi hai tay của Thu con an nữa chàng vào sát hôn nữa. Thu thấy Tam ngừng thì là len nhỏ: _Sao anh ngừng vậy. Em rằng sống mãi. Chieu em nữa nữa. Chàng ngoan, tôi này em bao anh nữa an nhà hàng. Tam phì cười: _Em rền dỗi anh này à? Cho anh thô một chút chỗ. Hai tay Tam banh hai mep nhỏ ra. chàng nữa tìm cái móng rọc. Nó nam nữa, nhỏ tí xíu, mặc dù lúc ày nó nữa công càng lên rồi. Mau tu lại khiến cái móng rọc nữa nhờ cái móng gai. "Chắc là con nhớ nóng ghé gồm lam rồi. Có xem mau nữa tối của cái móng rọc thì biết ngay". Tam nói nữa cho một mình chàng nghe.

Chàng khẽ chạm nữa lười vào cái móng rọc. Thu giạt này ngời lên nhờ bờ rền giạt. Tổ lúc Tam không sờ bu, liếm rền giờ nang nữa trải qua một nữa giờ rền hong ngay ngát trong sống khoai. Nang ghé nhờ vậy là sống lam rồi. Bất ngờ bay giờ lười của Tam môi liếm rền chơi nhảy cam nhát trong cô thế ngời con gái. Nẫu lười càng rành nhẹ chổng nào vào cái

mong nọc thì khoai lạc càng nhiều chóng nạy. Thu ren to lên, nang quan quai, nầu lạc lỏ, day qua bên trái rồi lại day qua bên phải, chân nang co lên, hai đùi kẹp nầu Tam nhỏ một gong kem. _Oì, ba mà ôi con sông qua, sông qua. Anh làm gì mà em sông qua vậy anh Tam. Anh nòng rồi chơi nờ nghe anh. Anh bui nờ nỉ. Tam ngam cái mong nọc nut nut, trong khi lồi van liem. Chang tở như: "Con nờ nay mới 17 tuổi mà nầu nòng lon sôm qua. Nờ ca anh hờ nờ la mình phải bu nờ. ờ, thì anh bui nầy, bui cho rai rồi tay chân em, cho em ngat nỉ luôn". Chồng 10 phút sau, trong khi Tam nằng tan tình bui va liem cái mong nọc thì Thu ru lên một tiếng, nang rung mình một cái rồi tở trong am nầu ờa ra một chát nồc sen set. Thu nầu "ra". Nang ngat lờm nỉ trong khoai lạc. Nang không con biết trôi nất là gì nữa. Một lát sau Thu mở mắt ra nhìn xuống. Tam nầu bo vờ trí, chang nầu ngoi day. Thu nhìn chang, nầy ve biết ớn, trờu men. Nang nói khe: _Cam ớn anh nầu chừu chuong em. Nang nhìn xuống hai bả của Tam. Chang van con mac cái sì líp. Thu nhìn chang: _Sao anh không cời cái quan lot ra, con mac nờ làm gì cho vớong ban. và lại em cũng muốn xem cái của anh nờ ra sao. Em chừ thay cu của những nờa nỏ, con của ngồi lờn thì em chừa he thay. Tam lờng lỏ một chut rồi tuot quan, quang xuống nất. Thu nhìn lom lom: "Trong nờ to và dai, lại cồng nờa. Khác xa cu của trẻ con". Nang tở như tham: "Nút vào cái lờ mình chắc là nầu lam. Nghe nói lan nầu tiên ngồi con gai nạo cũng bỏ chạy mau vì man trính bỏ rạch. Nằng sỏ, những nờu mình không cho anh ay, không dăng hien cho anh ay ngay hôm nay thì nờn bao giờ mới cờ dỏp". Sau khi nầu xác nờn lap trờng, Thu không e ngại gì nữa cả. Nang ngoi day nờa tay nam con cu. Nang nói: _Nờ cồng qua, mà to nờa. Nầu anh ngoi xích lại nầy cho em lam quen vời nờ một chut. Thu man me, vuot ve tở trên xuống dời hai hơn dài. Nang nói nầu: _Nghe nói nầu ớn nạo bỏ bop dai cùng nầu trời chet. Em van chỏ cờ dỏp nờ nam nờc hai hơn dài của anh. Hôm nay em toai nguyên rồi. Vậy bây giờ em bop thạt mạnh nghe anh. Tam vời nam lay bàn tay của nang, mieng la oai oai: _oi, em mà lam vậy thì anh sẽ nỉ ve ngay. Và sẽ không bao giờ gặp lại em nữa. Bờ em muốn giết anh nầy a? Thu cời sang sac: _Anh nhất the. Em chừ môi đoạ sỏ sỏ mà anh nầu cuong lên rồi. Bây giờ em muốn nờng nờ, ve vuot nờ và...và... hơn nờ nờ anh nầu hơn cái của em vậy. Anh bang long không? Tam cời sung sỏng, chang gat nầu: _Nờ anh chừ day cho em. Chang giảng giai cho Thu biết khi ngồi nầu ba muốn bui cu phải lam the nạo cho ngồi nầu ớn sông, và ngan chân tinh khí lại khi ngồi nầu ớn sạp ra. Thu ghi nhận tổng lờ chừ giao, giống y nờ nang nghe giảng một bài toán. Một lát nang thỏch hanh ngay. Nang vờ bu vờ do xet phan ớn của Tam. Rồi tở khi Tam sạp ra, nang cũng biết, nờn ngờng lại ngay nờng thỏi nang nam chát phía dời, sát vời hai hơn dài nờ cho tinh khí nờng ban ra. Tam khen: _Em môi học bài học nhập môn mà nầu thỏch hanh nờng sạch vờ. Gioi qua. Thu vênh mặt lên: _Chỏ bờ anh tởng em ngu lam sao? a, em nờc may truyen dam của Pháp thay nói lam kieu 69 sông lam, anh cờ biết kieu ay không? Biết. Hai ngồi xoay ngồc nầu rồi ba bui ớn, ớn bui ba. _Vậy mình lam kieu nờ nỉ anh. Tam quet một ngon tay vào má Thu: _Em qua lam nầy nhe. Những xong cái trờ 69 là mình van hát nờ nghe. Thu nhìn Tam ve bí mật: _Chuyen nờ con tuy. Vờ ngam cu của Tam, Thu vờ tan hờng sỏ khoai lạc do lời của chang liếc vào mong nọc. Mọi khi sông qua nang phải nha cu của Tam ra nờ ren cho nờ nầu. Chừ môi lam phút sau nang lại rung mình, lại tuot chát khí ra và nất nờc khoai lạc một cách nhanh chong. Nang ra nhiều qua khiến Tam phải liem thạt nhanh không nờ cho dam thuy chay xuống giởng. Sau vài phút giay lờm nỉ, Thu hoan hơn trỏ lại. Nang van con ngam con cu trong mieng, một con cu cồng nhạc. Nang tở như: "Mình ích ky qua! Tam nầu bu cho mình sông nờn hai lan mà mình chừa cho anh sông lan nạo". Nghó vậy, Thu chám chừ vào viec. Nang liem hai hơn dài rồi càn nhe vào cái bừu da. Nờn nang liem lên phía trên, liem thạt mạnh. Tỏ chơi quy nầu nang liem thạt nhe, nầu nầu lời vào cái nờng che nỏ. Tam giat ban ngồi lên nhiều lan vì nầu lời của Thu lam viec thien nghe qua. Một lát Thu ngam trỏn nầu cu vào mieng bu, trong khi nầu lời van liem. Bỏng Tam rung mình. Chang không con cờ the tở kiem che nờc nờa. Tinh khí tở hai hơn dài chay qua ớn dãn tinh ban ra khỏi quy nầu, chay vào cuong hong của Thu. Nang ngam quy nầu chát hờn, bu mạnh hờn tinh khí ban ra tổng nột nong hoi. Thu nuot het, nuot trong khoai lạc. Một lát con cu ngờng giởt giởt. tinh khí nầu ban ra het. thu rut nờ ra tở trong mieng, nang bop bop nhe, và liem những giọt tinh khí con sỏt lại nời quy nầu. Tam cam thay ra rồi tay chân, những Thu van tẻnh tạo, khoe khoan nờ thỏng. Nang bảo Tam nam nghó cho khoe nờ nang xuống bếp pha hai ly sỏa sỏnà hot ga. Uong xong ly sỏnà Tam dỏm mac quan ao vào thì Thu ngan lại. Nang bảo: _Bờ anh nờn nỉ ve hay sao? Bây giờ môi cờ hai giờ trỏa, trỏi nang chang chang anh nỉ ra ngoai lam gì? Nam nầy ngu vời em một giac. _The cờ nờ tran truong nỏ the nay ngu a? _Chỏ sao! Ai vào nầy mà sỏ. Thỏi nờng nói lời thỏi nờa. Ờm em cho em ngu trong vong tay anh nỉ. Tỏi, mình nỉ nha hang an cho nờ khoai khấu rồi hai nờa lại ve nầy nầu giởn. Nghe Thu nói tỏi lại nầu giởn tam hỏi ngại. Chang nghó: "Chieu con nờ nay bang cái mieng và lời thì cùng nờc nỉ. Và lại, nờ cũng biết cách bui cu rồi, biết nập lờ cho mình sông thì cờ the tam chỏi cái trỏ nay ít nhất qua nờm nay. Dù be gì mình cũng phải ngu ôi nầy nờ canh "ma" cho nờ kia mà. Tuy nhiên nờu nờ nời nỉ xa hờn nghĩa là bat mình chỏi nờ pha trính nờ thì mình sẽ phải nời phỏ ra sao. Pha trính nờ mà ba mà nờ biết nờc thì mình chừ con cờ nờc nờn thỏ". Nờu mà Tam lo ngại rồi cũng phải nờn. Thu ngu một giac dài, tỏi khi tẻnh giac thì mặt trỏi nầu sạp lan. Nang vang nhất của buổi chieu ta yeu ôi xuyen qua cửa sỏ. Nang mở mắt ra thừ thay Tam van con ớn nang trong vong tay, một chân gác lên đùi nang. Thu hơn nhe lên môi Tam rồi nang khe gỏ tay Tam ra, nhe nhang nỏ một con meo nang treo qua ngồi

Tam xuống bếp làm một ly sô-đa nữa. Uong xong nàng trở lên lầu. Tam nữa nam mới trở về. Bây giờ không có Thu nằm trong vòng tay nên chàng nam ngổa, hơi thở nhẹ, khuôn ngực phập phồng. Thu nhìn xuống hai bố. Con cún của Tam không xù lông mà nó hơi ngóc đầu lên. Thu cảm thấy nó trong tay không hề sờ sờ sờ sờ, ve vuốt nhẹ nhàng. Nó nằm ngoan ngoãn nhìn cô đôi lần trên. May phút sau cún của Tam nữa hơi cồ cồ cồ. Thu ngấm trợn nó vào miệng rồi bú, Vỗ bú vỗ vuốt ra ngoài vào. Có tiếng rên nhỏ của Tam. Thu không lâu ý thức phản ứng của người tình, nàng chẳng muốn con cún của Tam cồ cồ cồ trở lại nhờ hơi sáng. Chẳng mấy phút sau Thu nữa thức toại nguyện. Cún của Tam, nằm tròn trong miệng Thu, bây giờ nữa cồ cồ cồ nhờ một khúc gỗ. Tam ư ơ, cựa mình, rồi mở mắt.

Chàng nhìn xuống hai bố, Thu nằm nam giữa hai chân của chàng, một tay nàng bóp hai hòn dái nhẹ nhàng, tay kia nam phía dưới con cún, miệng nàng ngấm gan tròn phía trên, lưỡi nàng liếm vào những nếp gấp, đầu nàng cúi xuống ngấm lên. Tam nghĩ: "Mà kìa thế cho nó bú cho tôi khi mình ra, sau đó mình bú lon nó một lần nữa; thế là xong rồi". Chàng vỗ nghĩ tới rồi thì Thu nữa nhả cún chàng ra, ngồi nhom dáy và hôn lên môi chàng một cách say sưa. Nàng nói rất êm, nhỏ nhẹ vào tai chàng: "Bây giờ em nằm xuống, anh leo lên nút cái của anh vào em cho anh cái mang trình quy bầu của em nữa chịu không? Tam nhìn nàng không nói một lời nào, mới mở mắt nhìn. Lầu lầu chàng mới hỏi: "Em nữa suy nghĩ gì chứ?". Chung mình đầu có thể trở thành vô vọng. Em cho anh rồi mai kia, trong niềm tin hơn em sẽ trả lời ra sao về việc em nữa mất trinh. Thu khẽ nói tiếng rồi nói: "Bây giờ mà anh còn nói chuyện con gái về nhà chồng phải con trinh nguyên nhờ thôi ư? Em học ở trường nữa mà, anh nào cô em thì phải hiểu rằng gái văn minh sống theo tập quán của người Tây phương, khi về nhà chồng họ có thể con trinh nguyên. Bằng lòng hay không tùy ý. Về lại em tính mình cứ giữ bí mật thì ai hay biết mà sao, mà nếu có thể thì mai kia anh sang Pháp, em sẽ theo anh và tuổi mình làm nữa cô em ở bên ấy có gì trở ngại nữa. Nàng ôm Tam hôn, khẽ bảo chàng nữa cái lưỡi ra cho nàng quẹt vào lưỡi nàng. Thu bú lưỡi của Tam rất ngon lành. Chuyện hôn hít thì nàng thạo rồi. Rồi nàng thủ thủ vào tai Tam: "Nàng ý nghe anh. Em cho mà anh không nhận em nói gian lận bây giờ, và em sẽ khóc có thể em sẽ nói tức nữa chọc giận anh nữa cô nữa. Tam cắn vào vành tai nàng: "Em có biết là em liệu lòng làm nữa không? Về lại nút vào em sẽ nữa làm. Nếu thau máy xanh, tôi chẳng nữa em sẽ khóc và chửi anh cùng nên. Thôi, đừng nghe Thu. Thu giằng tay lên: "Em khóc bây giờ nữa nghe. Em biết là sẽ nữa làm, những nàng nào thì em cũng phải bóc qua cái cau ấy một lần, có chạy thoát nữa nữa. Hay chờ đợi suốt đời em chẳng cho bú và liếm nhờ anh vỗ làm. Nếu sao em nữa. Em nữa chuẩn bị tinh thần rồi, em sẽ cắn răng chịu nữa. Nghe nói nên lần thử thì sẽ hết nữa, và sẽ sống làm. Em mẹ làm. Chieu em nghe. Tam van lòng không. Chàng ngán thán sờ. Ngán ba mà Thu. Chàng cùng muốn làm chỗ. Để gì nữa pha trộn một nữa con gái đẹp nhờ con nhỏ này. Thu nhìn chăm chú vào mắt Tam nữa xem phản ứng của anh ra sao. Thấy Tam có vẻ ngờ vực, nàng nói gian thán sờ, là nói: "Nó cún lan. Gái trinh đang nên tan miệng mà con ông ơ, tổ chức. Hay là anh chẳng biết bú thôi chờ chờ biết thôi. Rồi nàng cưỡi lên khách, hạ thấp giọng: "Anh Tam, anh chờ nữa gái bao giờ phải không? Chàng mở tròn mắt nhìn nàng, ngạc nhiên thán sờ: "A, bây giờ em bắt nữa nói tức rồi nữa phải không? Ai dạy em vậy? "Xì ời, tui con gái học trường nữa mà. Không nói tức bang tiếng Tây thì nói tức bang tiếng ta, gặp nhau nói chuyện tiêu tiêu làm bang thích. Anh không biết à? "Ờ rồi anh sang nhà này nên bây giờ có nghe em nói tức bao giờ nữa. A, ra thế nữa, ở nhà thì các cô ngoan làm những khi tụ tập nữa các cô lại thì nói tức phải không? Thu cười ngát: "Chàng những nói tức mà con chửi tức nữa. Tui này học ở Marie-Curie chỗ cô phải đàn ông tu viện Sacre Coeur nữa na. Anh mà không quyết định nhanh nhanh em sẽ nói tức thang vào mắt cho mà xem. "Nói rồi. Mỉm cười, ta sang sang nghe. Tam cười cười. Thu hàng giọng rồi nói to: "Hãy nghe cô đừng ra lệnh cho nhà người nữa: Cúi xuống bú lon cô đừng nhanh lên. Bú xong leo lên nữa. Không biết nữa thì sẽ bị phạt 100 rồi! Tam cười lan lon. Thu cùng cười. Nàng cười: "Lam nữa anh. Thôi cúi xuống bú em nữa nữa rồi hỏi sau sẽ phản giá. Tam hôn vào hai nách của Thu. Mỗi hơi nữa rên ra ở nữa nữa. Nói là mỗi hơi chỗ chàng hỏi tí nào cả. "Mùi của gái trinh nó thơm thán, nhất là gái trinh con nhà giàu". Tam nói thán trong bụng. "Ngay nhờ nhờ tổ trong am nữa nó chạy ra cùng chàng có mùi gì". Tam liếm liếm những giọt mỗi hơi ở nách. Thu cười khúc khích: "Nhot em anh. Rồi nàng ôm đầu Tam nữa xuống phía dưới: đang hai chân ra rồi với vào nữa Tam:- bú nữa chồng ngoan. Em yêu anh nhiều. Tam ban hai mep lên ra, liếm khắp hai mep nhỏ. Một lát nên chờ cựa mình. Chàng nên bụng phải liếm ở nữa này thán lâu nữa nhờ nhờ của Thu chạy ra nhiều chồng nào tốt chồng này. Chàng sẽ không liếm nhờ nhờ, nữa lát nữa khi nút cún vào nó sẽ dễ dàng hơn. Những chàng văn không tin rằng chàng sẽ nút vào lọt. Cái lợi này nhỏ quá. Thu không sờ rên, hai tay nó bóp vú. Một lát nàng ôm đầu Tam an sát vào cái mủ. Dăm thuy chạy ra nhờ xuôi. Nàng vỗ rên vỗ đập: "Em đừng qua rồi Tam ời. Leo lên nút cún anh vào nữa. Nếu em nữa, em cho anh hết nữa. Không tiếc gì cả. Nút vào nữa anh. Tam nghe lời. Dăm thuy chạy ra đột nhiên chắc nữa nữa nữa cu vào. Chàng lấy tay ban hai cái mep ra. Âm hộ của Thu bây giờ nữa nở phồng lên. Nàng ngừng qua không chịu nói, rên lên hồ hồ. Tam khẽ nữa đầu cún vào cái lợi nhỏ xíu. Nhờ nhờ tròn làm. Chàng nói thán, may ra để nữa vào. Những nó chẳng vào nhờ nhờ một chút thì Thu nữa là nói: Ờ cha nữa qua anh. Tam ngừng lại ngay. chàng nữa đầu cún ở vị trí mới rồi cảm nó ngoay ngoay. Sờ sờ sát của đầu cún vào cái lợi khiến Thu cảm thán sống. Tam cứ cảm nữa cu ngoay ngoay nhẹ nhàng nhờ nhờ nhờ nhờ một lúc lâu rồi nhẹ nhàng nữa thêm vào một chút. Chàng nữa nữa mỗi hơi trán. Lại nhẹ nhàng nữa vào thì Thu là nói: Nếu qua.

Ngõng lại một chút, anh Tam. Nàng nâng nòng qua sóc that sờ, những nầu cu nứt vào nầu qua, nàng phai lap ke hoàn binh. Một lát, nàng dục Tam: Nứt vào nữa nữa anh. Em rang chầu nầu, không sao nững lo cho em. Tam lại nứt vào. Chang nầy nhe that nhe. Vào nững thêm một chút nữa. Chang ngõng lại hít vào một hồi dài rồi bắt thành lĩnh nầy vào. Ui cha, nầu qua. Thu nầy chạy nốc mat, nàng sụt sụt muốn khóc những cô nhìn không dám khóc. Nàng sờ Tam thôi chí ngai long rồi bỏ cuộc ngang. Nầy nhe nững một nầu nững, bay giờ bỏ đi thì phí qua. Thu ngó nhỏ vậy. Nàng cùng hít một hồi dài, lay tay quet nốc mat nầy trao ra. Nàng ngó nếu không thu hết can nầy ra lệnh cho Tam sờ nứt vào thì sẽ con kéo dài mãi. Nghé thế nên Thu bảo Tam: Em hồi quen quen với cái nầu rồi. Anh nững sờ. Sờ nứt vào nữa, làm tờ tờ thôi. Nững thay em kêu nầu mà ngõng lại, em bảo anh sờ làm tờ tờ. Tam ả ngại: Em muốn khóc rồi nhe. Hay mình ngõng lại, anh bu em thêm một chút nữa không. Bay giờ mà anh rút ra thì nên bao giờ mới nứt với tờ lại nững.

Nó nầy vào chút chút rồi phai không? Em cô gang chầu nững mãi. Nững rút ra, nầy vào nữa. Tam lại nứt vào that nhe nhàng. Nhích một chút, nhích thêm một chút nữa, bỗng chàng cảm tởng nhỏ có một bốc man chạc nam ở trong âm nầy. Chang cảm thấy nầu cu chàng chạm vào cái chững ngại vậy ả. "Phai rồi, nhe là cái mang trình". Tam tờ bảo. "Bay giờ làm sao? Sờ nầy nhe mãi thì làm thế nào phai nững mang trình". Nghé vậy chàng ngó nhìn lên. Thu nầy bắt nầu, ngai lên nhe bỏ thu tiêu rồi. Nàng nhìn Tam cười khuyến khích: Em chuan bỏ tình thân rồi. Nững sờ, nứt vào nữa. Bắt thành lĩnh Tam nầy vào một cái that mạnh. Thu hét lên: Chết em rồi! Chết em rồi! Oi cha mẹ ơi nầu qua. Nốc mat trao ra. Thu khóc sụt sụt. Cu của Tam nầy vào nững bên trong âm nầy. cái mang trình nầy bỏ pha với rồi. Thu có hai chân lên rồi lại dúi ra. Nàng bấu chặt hai tay vào hai cánh tay của Tam. Nàng thô dục, mắt nhột nhột, nốc mat van ả ra. Những Thu không nói tiếng ra nữa. Nàng can rang cô gang nhen chìm sờ nầu nhen xuống. Tam biết nầy phai xong bốc thanh kiên cơ. Vậy là khỏe rồi. Bay giờ phai tờ tờ, nhe cho Thu nó kíp hoàn hơn nữa nhe rồi mới nhập, mới nầy vào thêm. Chang sờ nhe cu nam trong âm hơ, trôn ngó lên lay tay lau những giọt nốc mat. Chang cúi xuống hơn lên mắt rồi hơn lên môi ngó tình. Thu cô nhìn nầu hỏi Tam: Nó vào rồi phai không anh? Em nầu qua, nầu nhỏ xe da xe thòt, chừa bao giờ em nầu nhen nhỏ vậy. Tam ả ui, vờ ve: Nó nầy vào rồi. Những anh nhe cho âm nầy nó quen với con cu của anh nhe. Nghé một lát rồi anh sẽ nứt vào tiếp. Tờ bao giờ tờ nhe có lẽ em chừ thay rất rất thôi. Nhe là sờ sờ sát giữa vách âm nầy và con cu. Một lát khi nốc nhen của em ra nhiều hơn, sẽ hết rất ngay. Yên trí em cười lên xem nào. Chang buông một tay chong cu vào nách Thu. Nàng cười lên rúc rích: Nhot em. Bay giờ em thay bắt nầu rồi. Nưng nhỏ anh nói, em chừ cảm thấy hồi rất rất thôi. Anh thay có giọt máu nào không? Có vài giọt. Tam lại khô sờ nứt con cu vào thêm nữa. Thu hồi nhen mắt những nàng không ren là gì. Tổng lý, tổng lý một, Tam nhe nứt hết con cu vào trong âm nầy. Chang nam sấp trên ngó Thu, hơn nàng khẽ nói: Nó nầy vào hết rồi, chừ một lát anh sẽ nhập, sẽ nác và em sẽ cảm thấy khoái lạc ngay. Có sống hôn... sống hôn là nững bu không anh? Anh không rồi. Lát nữa tờ em sẽ phân biệt hai chuyện ả. Chang lại nhe: Có nững ra lệnh cho tại hạ nhe cô nững, bay giờ cô nững nhe thay thỏa man chừa? Thu nhe lay lại nững nhe cười: Chừa nha ngó con phai phục vụ ta dài dài. Tờ bay giờ cho nhen sang mãi. Vậy thì chết tại hạ dzoi! Tam nác nhe nhe. Nứt vào, rút ra that nhe. Nhé Thu có nhiều dám thuy nên nhe kha trôn tru. Tam nác nhe nhỏ thế một lúc kha lâu. Bay giờ thì âm nầy của Thu nhe kha quen thuộc với con cu của Tam rồi. Nàng bắt nầu nhen nhen những cảm giác môi. Nhen chững âm nầy nhe quen rồi, Tam nhe chiến thuật. Chang nác mạnh hôn. Thu nhe thay sống chừ con hồi rất một chút xíu thôi. Không sao. Nàng tờ nhe. Vậy là xong, mình nhe thanh nhen ba. Chừ nhen nững vờ qua kho kha qua. Tam nác mạnh hôn nữa. Thu có hai chân quặp vào lồng ngó yêu. nàng thay chàng "lao nững" cộc khoi thì thững qua. Khoai lạc dần dần đang lên, đang lên mãi. Thu cảm thấy nhỏ cô muốn vì sao chấp chôn trôn mắt. Tam càng lúc càng nác mau hơn. Thu không còn cảm thấy rất nữa. Nốc nhen của nàng chạy ra nhiều qua. Oi! nàng cảm thấy hạnh phúc qua, sống qua. Chừa bao giờ nàng thay nững sờ khoái lạc nhỏ bay giờ. Nàng vòng tay ôm lồng ngó tình, rồi ôm nhe mong của Tam. Nàng nhe phụ Tam bằng cách ôm mong chàng ả xuống, ả lên. Bỗng Thu rú lên một tiếng. Nàng rung mình một cái that mạnh, rồi sờ khoái lạc chạy khắp châu thân, một chất nốc sen set ả ra tờ âm nầy, chạy ra khỏi cửa mình. Thu ngát lờm nhe, chân tay nàng rú rú. Một lát, khi nàng tờ lại thốc tại thì nhen lờn Tam cùng rung mình, rồi sờ sống khoái chạy qua ông dần tình ban phốt ra sau vào trong âm nầy của Thu. Chang buông tay, nam dài trên ngó Thu, hai nhe môi dính chặt vào nhau, hơ om nhau, siết chặt vòng tay. cả hai cảm thấy hạnh phúc tràn trề...

(Het Phan 4 ... Con Tiep)

Khoa Nguyen